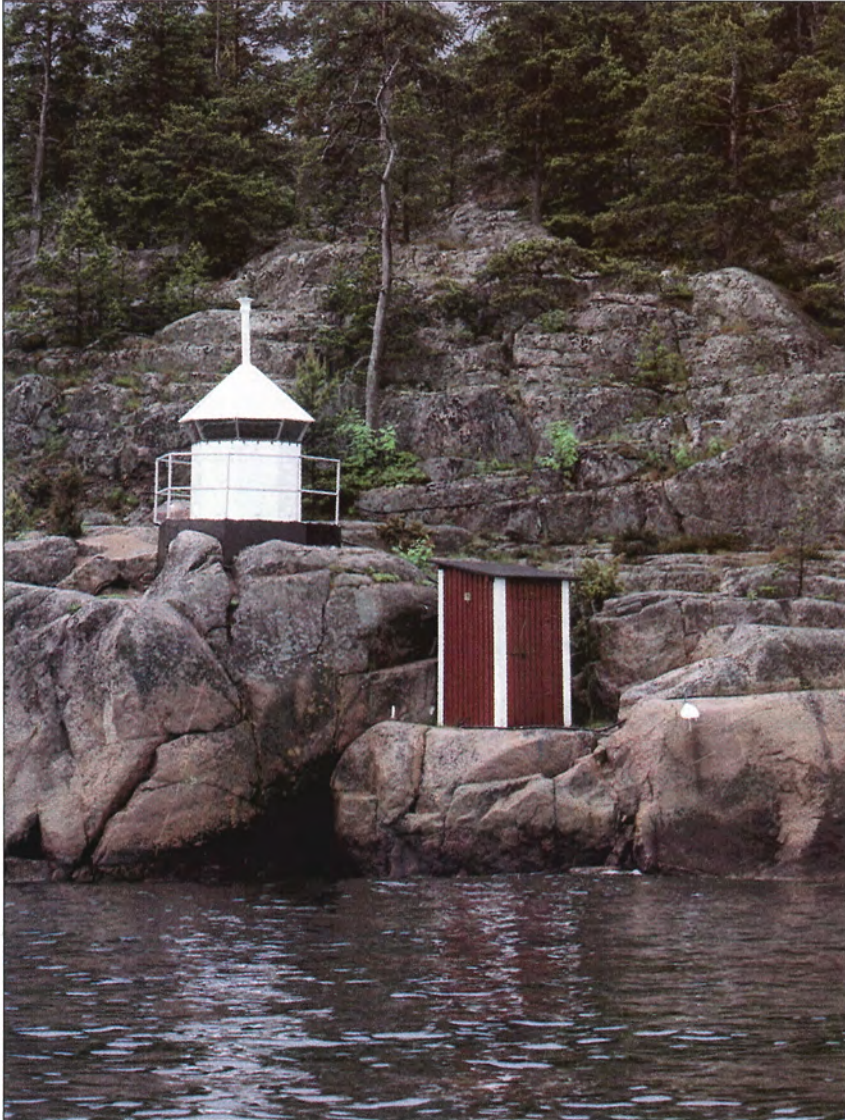




RANNIKKOPUOLUSTUKSEN ASELAJILEHTI • 39. VUOSIKERTA • 4/1996

RANNIKON PUOLUSTAJA



- RAJAVARTIOINTI MERELLÄ
- MERENKULKULAITOS
- MERIPELASTUS
- SEA EAGLE



TÄSSÄ NUMEROSSA MM:

- **3** Pääkirjoitus
- **4** METO-yhteistoimintaa Saaristomerellä
- **6** MERENKULKULAITOS - merillistä osaamista
- **9** Edessä on juhluvuosi
- **10** Vapaaehtoista meripelastustyötä merellä ja sisävesillä
- **13** Merivartiosto itäisellä Suomenlahdella
- **16** Lentotoiminta - rajavartioston kolmas ulottuvuus
- **18** MERElliset TOiminnot - yhteistyöryhmä - METO
- **20** Rt tykit: Jokisen 57/55
- **21** TriHero: Työstä uusi kansantauti
- **22** Isosaaren koulu 50 vuotta
- **23** Palautetta
- **24** Rt 3:n linnakkeilla
- **26** Paikallisosastoissa teemana yhteistyö
- **27** Neljäs tapaaminen

Kuulumisia:

- **28** RtUY: Maihinnousu Ruotsiin
- **30** RtOU: Juhlakokous Lahdessa
- **31** Johtorengas
- **32** Suomenlinnan rt-kilta: Naisjaos monessa mukana
- **34** RtK:n perinnepäivä
- **35** RSKY: Sotku toimi yhteislerilläkin
- **37** Taito-ottelu
- **38** Kirjat: Uhka lännestä

LEHDEN JULKAISIJA YHTEISÖJEN
YHTEYSTIEDOT Löydät sivulta 55

RANNIKON PUOLUSTAJA 1/97

... ilmestyy

7.3.1997

Lehden tema-aiheena on Kymenlaakso Aineiston tulee olla toimituksella 7.2.1997 mennessä. Tekstit mielellään levykkeellä missä tahansa formaatissa. Liittää juttuihinne runsaasti kuvia. Ne palautetaan.

Tekniikkaa:

- **40** MIG-29 on pettymys
- **43** Puhelin... puhelinverkko... monipalveluverkko?
- **46** Uskomaton juttu: SU 37
- **48** Rt:n yhteysalukset - HAUKI-luokka
- **52** SEA EAGLE

Jälleen 56 sivua - täyttä ferestä!



Rajavartiolaitos merellä

Rajavartiolaitoksen päätehtävä niin maalla kuin merelläkin on valtakunnan rajojen vartiointi ja valvonta. Nykykielelle käännettynä tämä tehtävä tarkoittaa rajavalvontaa ja rajatarkastuksia. Suomen liittyttyä Euroopan unioniin tehtävä on samalla velvoite suorittaa unionin ulkorajavalvontaa ja tarkastuksia.

Tehtävä painottuu normaalioloissa siviili liikenteen valvontaan, mutta luonnollisesti se sisältää samalla velvoitteen huolehtia merivalvonnasta eli valvonnan sotilaallisesta osasta. Vedenalainen valvonta on ministeriöiden keskeisin sopimuksin todettu olevan puhtaasti sotilaallista toimintaa, joten siitä aiheutuneista kalustohankintoihin liittyvistä kustannuksista on vastannut puolustusministeriö.

Merialueella tapahtuvassa valvonnassa korostuu viranomaisten keskeinen yhteistyö, jolla säästetään kustannuksia ja tehostetaan toimintaa. Perinteisesti merivartiostojen ja rannikkotyökistön yksiköiden kesken on ollut hyvää yhteistoimintaa ja muutenkin hyvät välit.

Tulevaisuudessakin rannikkotyökistön tutkat ja tietoliikenneyhteydet ovat tärkeä osa yhteisessä valvontajärjestelmässä. Ilolla on myös todettava tehostunut yhteistoiminta merenkulkulaitoksen kanssa. Merialueella tapaa tänä päivänä samassa työpisteessä useamman virkakunnan edustajia osoituksena todellisesta yhteistoiminnasta.

Tällä vuosikymmenellä rajavartiolaitoksen valmiudet huolehtia merellisistä tehtävistään ovat merkittävästi parantuneet. Voidaan jopa puhua täysin uudesta valvontajärjestelmästä ja toimintastrategiasta. Rajavartiolaitos on täydentänyt merellistä tutkajärjestelmää, jossa rannikkotyökistön tutkilla on keskeinen osa siten, että aluevesirajat ovat kattavan valvonnan piirissä koko Suomenlahden - Pohjois-Itämeren alueella Ahvenanmaa mukaan lukien.

Järjestelmää täydentävät painopistealueilla valvontakamerat. Tilannekuvaa täydennetään jatkuvasti ulkona olevilla "vartiolaivoilla" ja painopisteaikoina suoritettavilla valvontalentoilla, ennen kaikkea nykyaikaisilla Dornier-lentokoneilla. Tiedonsiirtojärjestelmien kehittämisen ansiosta havainnot voidaan viestittää nopeasti havaintopaikoilta ja valvontayksiköiltä kaikkien tiedonsaajien käyttöön.

Mahdollisuudet puuttua havaintoihin ja tunnistustehtäviin ovat merkittävästi parantuneet laiva-, helikopteri- ja venekaluston lisääntymisen ja kehittämisen myötä.

Tätä järjestelmää ryhdyttiin kehittämään vuosikymmenen alussa suurten muutosten ollessa näkyvissä lähialueillamme. Kaikessa toiminnassa tähdättiin laittoman maahan tulon hallintaan sellaisessa tilanteessa, jossa tapahtumat eivät olisi naapurimaiden viranomaisten hallinnassa. Onneksi tältä on vältytty eikä näköpiirissä ole minkäänlaista huolenaihetta tässä suhteessa. Kehitetty järjestelmä palvelee myös maanpuolustuksen tarpeita ja on myös merkittävä lisä meidän merelliseen turvallisuusjärjestelmäämme.

Rajavartiolaitoksen päällikkö
Kenraaliluutnantti

Yrjö Autsio

RANNIKKOPUOLUSTUKSEN
ASELAJILEHTI

Päätoimittaja

Eero Sivunen
puh 09-129 9256
fax 09-129 9214

Toimitussihteeri

Timo Kaukoranta
puh 09-161 2520
fax 09-161 2536

Toimitusneuvosto

Jorma Vuohelainen, eversti
Timo Sario, everstiluutnantti
Ulla Varjola, rouva
Timo Kaukoranta, everstiluutnantti
Kaj Brandstack, diplomi-insinööri
Reijo Telaranta, toimitusjohtaja
Heikki Tiilikainen, everstiluutnantti
Kari Laakko, luutnantti

Toimituksen osoite

PER-os, PL 919
00101 Helsinki

Tilauhinnat

Kiltojen ja yhdistysten jäsenet 50 mk
Ulkopuoliset tilaajat 80 mk

Ilmoitushinnat mv/4-väri

III kansi 2 500 mk/4 500 mk
IV kansi 3 300 mk/5 000 mk
Sisäsivut
1/1 s. (147x215 mm) 2 700 mk/3 700 mk
1/2 s. (147x105 mm) 1 700 mk/2 600 mk
1/4 s. (70x105 mm) 1 200 mk
1/8 s. (70x52 mm) 800 mk
1/16 s. (70x25 mm) 500 mk
Rivi-ilmoitukset sop.muk.
Värierottelut veloitetaan erikseen.

Kirjapaino

Lauttapaino, Huittinen
Taitto Kari Merilä

Ilmoitusmyynti

Tmi Ilpo Pitkänen
puh 09-349 9224
fax 09-349 9223

ISSN 1239-0445

Kansi

Sektoriloisto Nauvossa



Merellisten yhteistoimintaviranomaisten, puolustusvoimat - rajavartiolaistos - merenkulkulaitos, muodostaman valtakunnallisen yhteistyötoimikunnan määräyksestä on alueille perustettu paikallisia yhteistyötoimikuntia. Yhteiseksi nimeksi on muodostunut METO-toimikunnat, valtakunnallinen tai paikallinen. Paikallistoimikuntia on Suomenlahden-, Saaristomeren- ja Perämeren alueilla.

PPAAVO WIIHURI

METO-yhteistoimintaa Saaristomerellä

■ Alueellisella tasolla yhteistoiminta on vilkasta ja tuloksia tuottavaa. Vältämme toiminnassamme monia päällekkäisyyksiä pelkästään kokouksissa tietoja vaihtamalla. Yhteiseiintymisellä eri projekteissa olemme saaneet huomattavia tuloksia, esimerkkinä äskettäin tapahtunut Utön liittämisen valtakunnalliseen sähköverkkoon.

Saaristomeren merenkulku- piirille luonnollinen METO yhteistyökumppani on Turun Ran-

nikkorykmentti Saaristomeren Laivaston ja -merivartioston lisäksi. Rannikkorykmentin ja merenkulku- piirin hyvä yhteistyö on ollut tosiasia jo vuosikymmenien ajan, linnakkeet ja luotsiasemat ovat sijainneet samalla tai viereisillä saarilla.

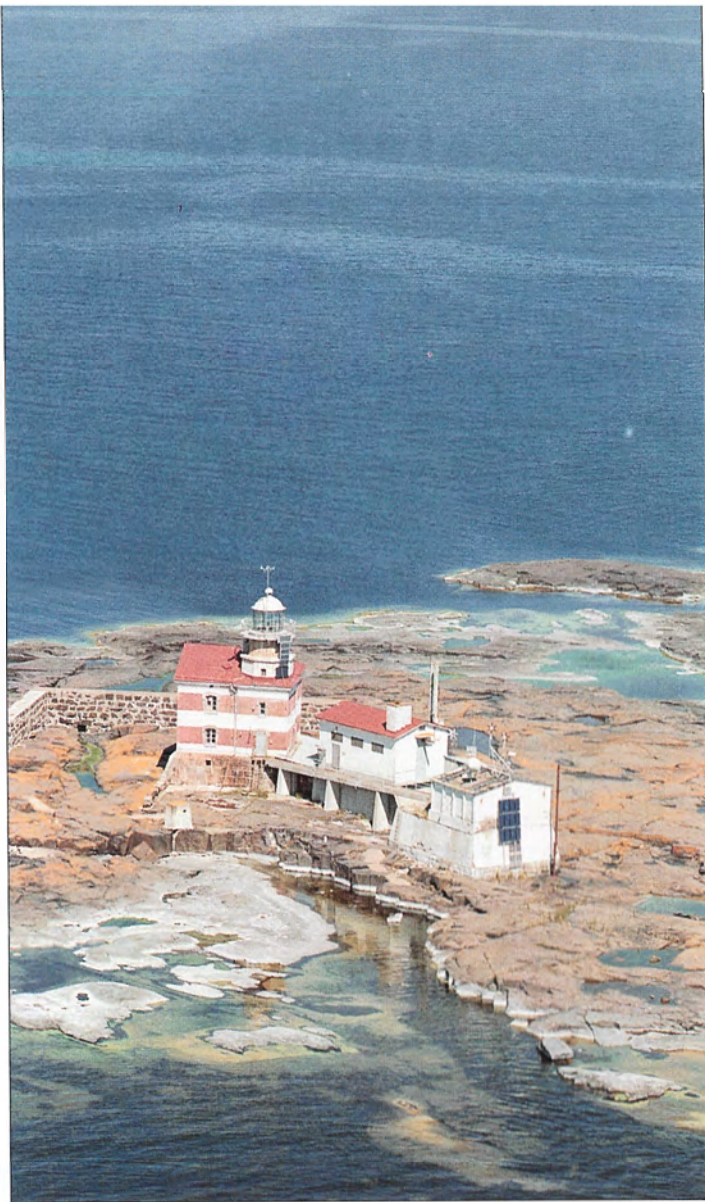
Yhteistyökumppani – merenkulku- piiri

Saaristomeren merenkulku- piirin toimialue käsittää Turun ja Porin

läänin sekä Ahvenanmaan maakunnan. Piirin organisaatio muodostuu hallinto-, merenkuluntarkastus-, liikenne-, kuljetus- ja teknisestä toimialasta. Hallintopaikkana on Turku, jossa on piirikonttori. Maarianhaminassa on toimisto.

Piirin toiminta-ajatuksena on toimivaltansa rajoissa ylläpitää ja kehittää alueellaan turvallisen ja taloudellisen vesiliikenteen edellytyksiä.

Piiriä johtaa tulosvastuullisesti piiripäällikkö. Keskeisiä



Marhällanin loisto Suomen ja Ruotsin rajalla Ahvenanmerellä.



Teersalon lautta- ja veneily- sataman edusta.

asioita käsitellään ennen päätöksen tekoa johtoryhmässä, johon kuuluvat piiripäällikkö ja toimialojen päälliköt.

Saaristomeren merenkulku- piirissä on henkilöstöä noin 400, joista piirikonttorissa työskentelee 45 ja Ahvenanmaan alueella 31 henkilöä.

Merenkulku- piirin tehtävänä on kehittää ja ylläpitää luotsaus- toimintaa, väylänpitoa ja väylä- verkostoa, saariston yhteysliikennettä ja veneilyn toimintaedellytyksiä sekä huolehtia alusten katsastus- ja tarkastustoiminnasta.

Turvallisuus ennen kaikkea

Näiden tehtävien lisäksi piiri huolehtii omien satamien, yhteysalus- satamien ja kalasatamien rakentamisesta sekä tekee muiden valtion laitosten toimeksiannosta vesirakennustöitä. Piiri valvoo myös kala- ja veneily- satamien valtionavustuksista sekä satamien korkotukilainojen käyttöä. Piiri antaa väyläkohtaiset kiellot ja rajoitukset vesiliikenteelle sekä huolehtii VTS- liikennevalvonnasta.

Merenkulku- piirin tehtävänä on myös valvoa merenkulun ja veneilyn turvallisuutta, meriympäristön suojelua sekä vaarallisten aineiden merikuljetuksia. Lisäksi piiri huolehtii laivaväelle ja aluksille annettavien todistusten ja asiakirjojen sekä huvive-

netodistusten myöntämisestä.

Piirissä on kahdeksan merenkuluntarkastajaa, joiden tehtävänä on valvoa vesiliikenteen turvallisuutta ja meriympäristön suojelua koskevien säännösten noudattamista. tarkastajat ohjaavat lisäksi meriturvallisuusvalvontaa ja aluskatsastuksia.

Sivutoimisia merenkulun turvallisuusvalvontaa avustavia henkilöitä on piirissä 27, joista kuusi on kuntien palkkaamaa satamakatsontamiestä. Piirin alueella toimii lisäksi kolme aluksenmittajaa.

Väylänhoitoa ja rakentamista

Saaristomeren merenkulku- piirin alueella on merkittäviä väyliä noin 3 800 kilometriä. Merenkulun turvalaitteita on yhteensä noin 5 000. Toiminta-ajatuksensa mukaisesti piiri ylläpitää ja kehittää turvallista ja taloudellista väyläverkkoa.

Väylänpidolla tarkoitetaan paitsi nykyisten väyliä ylläpittoa ja parantamista myös uusien väyliä suunnittelua ja rakentamista.

Saaristomeren alue on jaettu viiteen väylänhoitoalueeseen, joissa jokaisessa on väyläasema. Se käsittää sataman, tarvittavat rakennukset, laitteiston, varaosat ja kuljetuskaluston sekä henkilöstön. Lisäksi piiriin käytössä on

raskaisiin kuljetuksiin ja nostoihin pystyviä väylänhoitoaluksia, joiden toiminta-alueena on koko piiri. Väylänhoitohenkilöstöä on yhteensä noin 50.

Saarelaistenkin on liikuttava

Luotsaus- toiminnan tarkoituksena on järjestää aluksille paikalliset väylät ja olosuhteet tunteva luotsi. Luotsit valvovat lisäksi osaltaan väyliä kuntoa, alusten merikelpoisuutta ja vesistöjen suojelua koskevia määräyksiä.

Luotsihenkilöstö osallistuu myös meripelastus- ja merivalvontatoimiin. Piirissä on viisi luotsiasemaa ja kansainvälisen meriliikenteen rannikkoradioasema Turku Radio, joissa työskentelee yhteensä noin 160 henkilöä. Luotsauksia on vuodessa noin 7 500, mistä kertyy 400 000 kilometriä vuodessa.

Saaristomeren merenkulku- piirin hoitama saariston yhteys- alusliikenne kattaa lähes kaikki Turunmaan saariston asutut saaret, joihin ei ole tieyhteyttä. Yhteysalusliikenne estää saaristoa autoitumasta ja luo toimintaedellytykset paikalliselle elinkeino- toiminnalle.

Merenkulku- piiri hoitaa nykyisin liikenneyhteyksiä 12 yhteys- alusreitillä, joilla on yhteensä 102 liikennepaikkaa. Rannikkorykmentin linnakkeet ovat yhteysliikenteen reittipisteitä. Yhteysaluskilla kuljetetaan vuodessa noin 180 000 matkustajaa ja 41 000 ajoneuvoa. Aluksilla työskentelee 78 henkilöä, joista noin puolet asuu saaristokunnissa. ■

Ya Kivimo huolehtii Velkuan liikenteestä.



Merenkululaitos – erellistä osaamista



Jäänmurtaajat ovat merenkululaitoksen käyntikortti. Laitoksen toimialaan kuuluvat kuitenkin monet muutkin asiat, esimerkiksi sotilasmerikartat ja -väylät.

MARTTI MÄKINEN

Merenkululaitos seuraa hallintoviranomaisena merenkulun ja siihen liittyvien elinkeinojen kehitystä. Liikenneministeriö asettaa laitokselle tavoitteet, joiden toteuttamisella merenkulkua edistetään, turvataan ja järjestetään.

Merenkululaitoksen muodostavat merenkulkuhallitus sekä Suomenlahden, Saarisomeran, Pohjanlahden ja Järvi-Suomen merenkulupiirit. Parhaillaan on vireillä hanke laitoksen organisaation muuttamiseksi liikelaitokseksi.

Laitoksen vuosibudjetti on noin 900 miljoonaa markkaa. Henkilökuntaa on noin 2000.

Laitoksen päätoiminta-alueita ovat väylänpito, luotsaus ja jäänmurto sekä merenkulun turvallisuusvalvonta. Tärkeitä ovat myös saariston yhdysliikenteen hoito ja merenmittaus sekä merikartoitus, joista viimeainitut palvelevat myös puolustushallintoa.

Monta projektia vireillä

Monitoimimurtajien valmistuttua

laitoksen toiminta on saanut liikelaitosmaisia piirteitä. Monitoimimurtajia Fennica ja Nordica on varsin onnistuneesti markkinoitu avovesikautenamme kansainvälisiin erityistehtäviin. Enin osa kesätöistä keskittyy Pohjanmeren öljykentille.

Lukuisista vireillä olevista kehittämishankkeista tärkeimpiä ovat väyliin ja merikarttoihin liittyvän tietojärjestelmän kehittäminen (NAVI 2003 -projekti), luotsien tietoliikennejärjestelmän kehittäminen (PilotNet-projekti) ja liikennetietojärjestelmän kehittäminen (PortNet-projekti).

Kolmannen monitoimijäänmurtaajan rakennushanke odottaa budjettirahoitusta. Laivaliikenteen turvallisuutta edistävää liikenteenohjausjärjestelmää (Vessel Traffic Service, VTS) laajennetaan rannikolla vauhdilla.

VTS-verkoston luomisessa on voitu merkittävästi hyödyntää merenkululaitoksen, rajavartiolaitoksen ja puolustusvoimien yhteistyötä. Samanlaista synergiaetua on saavutettu keskitettäessä luotsaustoimintaa harvempiin ja entistä tehokkaampiin toimipisteisiin.

Yhteistyötä kauan

Merenkululaitoksen ja puolustusvoimien välisellä yhteistyöllä on pitkät perinteet, mikä näkyy siinäkin, että monet merenkululaitoksen ja sen edeltäjän luotsilaitoksen pääjohtajat ovat olleet korkea-arvoisia upseereita amiraaleja myöten.

Käytännön tasolla luotsiasemat ovat aina harjoittaneet myös aluevalvontaa. Merenmittauksessa, merikartoituksessa, väylien valmistamisessa ja luotsauksessa yhteistyö on tiivistä. Sotilas-toimisto merenkululaitoksessa on ollut vuodesta 1937.

Merellisen yhteistyön tiivistämisen uusi aalto alkoi viime vuosikymmenen lopulla, kun valtionhallinnossa yleisesti alettiin etsiä säästöjä, karsia päällekkäisyyksiä ja tehostaa toimintaa.

Puolustusvoimien, rajavartiolaitoksen ja merenkululaitoksen, eli merellisten toimijoiden yhteistyölle luotiin pysyvä katto-organisaatio, jonka tehtävänä on yhteistyön kehittäminen. Sen alaisuuteen luotiin alueelliset organisaatiot Suomenlahtea, Saarisomerasta ja Pohjanlahtea varten kehittämään alueellista yhteistyötä.



Jäänmurtajalaivasto on vaikuttava näky kesäisen Helsingin satamassa.

Kaikki hyötyvät

Keskeisin yhteistyön kohde on yhteisen tietovarannon kehittäminen siitä, mitä Suomen vesialueella ja sen tuntumassa tapahtuu. Jokaisella toimijalla on tarpeita saada tietoa ja jokaisella toimijalla on panoksensa annettavana yhteiseen tilannekuvaan.

Kun tällainen kaikkien käytössä oleva tietovaranto saadaan kaikilta osiltaan toimivaksi, se merkitsee tehostunutta toimintaa ja kustannussäästöjä kaikille osapuolille.

Alueellisella tasolla yhteistyötä on tilojen ja kaluston käytössä, ja ajanoloon palveluiden vaihto eri organisaatioiden välillä tulee varmasti kasvamaan. Myös henkilöstön yhteiskäyttömahdollisuuksia selvitetään.

Juhlissaan 300-vuotista toimintaansa syyskuussa merenkululaitos sai puolustusvoimien kultaisen ansiomitalin. Mitalin luovutti merivoimien komentaja Sakari Visa. Vastaanottajana oli pääjohtaja Kyösti Vesterinen.

Vastuuta siviileille

Kriisiaikaisen toiminnan järjestelyt ovat viimeisten runsaan 10 vuoden aikana olleet kovan myllerryksen kohteena, kun vastuuta on voimakkaasti siirretty siviiliviranomaisten suuntaan. Lähtökohta-ajatuksena on, että kriisiaikana toimintoja hoitavat samat viranomaiset kuin normaaliaikana. Tällä tavalla voidaan varmasti parhaiten turvata toiminnan jatkuvuus ja asiantuntemus.

Vaarana siirtymisessä on, että sotilaat ja siviilit suunnittelevat asioita toisistaan tietämättä. Tätä vaaraa on tehokkaasti torjuttu aivan viime vuosina aloitetulla yhteistyöllä maanpuolustuskorkeakoulun kanssa, jonka merisotalinjan jokainen kurssi tekee harjoitustyön merenkululaitoksessa. Samalla tulee merenkululaitoksen valmiussuunnittelu testatuksi varsin perusteellisesti.

Merivoimien ja merenkululaitoksen johdon yhteistyötä on tämän vuoden aikana kehitetty kahdessa kertausharjoituksessa, jotka huipentuivat yhteisten projektien toteuttamiseen sotaharjoitusten SAARA:ssa. ■



RACAL -ULKOPUHELIN VAATIVIIN OLOSUHEISIIN

Säänvaihteluja, ilkeää ja kovaa käyttöä kestävien Racal-ulkopuhelinten käyttö lisääntyy nopeasti kaikkialla siellä, missä puhelimen odotetaan toimivan luotettavasti kaikissa olosuhteissa.

Kirkkaankeltainen tai harmaa - IP-55 luokan tiiviiseen alumiinikoteloon asennettu ulkopuhelin on kehitetty vaikeissa olosuhteissa luotettavasti toimivaksi yhteys- ja hälytyspuhelimeksi. Se voidaan liittää yleiseen puhelinverkkoon ja yrityksen sisäiseen puhelinjärjestelmään.

Ulkopuhelimia käytetään mm. aidattujen alueiden porteilla, teollisuuslaitoksissa, voimaloissa ja sotilasalueilla sekä asemilla, satamissa ja aluksissa.

MAAHANTUONTI JA MYYNTI

NORECOM OY

THE TELECOMMUNICATION COMPANY

Vallikallionkatu 1 Puh. (09) 512 0155
02600 ESPOO Fax (09) 512 0466

OSTA SINÄKIN LAPUALAISTA!

Harjoitteluun

.22 LR Standard Club

Korkealaatuinen ja edullinen harjoittelupatruuna sekä pienoiskivääri- että pienoispistooliampujille. **STANDARD CLUB** on pakattu kätevään 500 kappaleen umpioituun purkkiin.

Kilpakentille

.22 LR Midas

Tarkka pienoiskivääripatruuna **MIDAS** on tarkoitettu parasta vaativien kilpa-ampujien käyttöön. **MIDAS** korvaa .22 LR Dominatorin. Osumatarkkuus on huippuluokkaa ja laatu tasaista! Varaa omat rasiat kauppiaaltasi välittömästi!

Monikäyttöinen

erikoispatruuna **.22 LR Scoremax**

Tuote soveltuu niin ampumahiihtoon, tarkkuusammuntaan kuin metsästyksenkin. **SCOREMAX**-luoti painaa 3,1 g, joten sivutuuli ei juuri menoa haittaa. **SCOREMAX** soveltuu ammuttavaksi myös äänenvaimentimen kanssa.

**RAUHALLISTA
JOULUA JA
ANTOISAA
VUOTTA 1997!**

LAPUA



Lapua Oy, PL 5, 62101 LAPUA, Puh. (06) 431 0111



Edessä on juhlavuosi

Rannikon Puolustaja -lehden sisällön kehittämiseksi asetettuja tavoitteita on lehden toimituksen käsityksen mukaan kyetty toteuttamaan kohtuullisen hyvin. Tämä käsityskantamme perustuu saamaamme palautteeseen.

Kiitos siitä, että lehtemme on saatu runsas ja monipuolinen sisältö kuuluu Teille, jotka olette avustaneet meitä lähettämällä hyviä juttuja julkaistavaksi.

Kun Rannikon Puolustajasta ilmestyy ensi vuonna 40. vuosikerta, niin eiköhän pyritä pitämään sisällön laatu vähintään nyt saavutetulla tasolla tai jos mahdollista, niin ehkä vielä hieman parantamaankin. Kaikki tämä riippuu siitä, kuinka innokkaasti Te avustatte meitä lehden teossa.

Toimituksella on muutama toivomus; kirjoittakaa lyhyesti ja liittäkää jokaiseen juttuun runsaasti kuvia. Jos Teillä ei ole kuvia juuri siitä aiheesta mistä kirjoitatte, niin liittäkää mukaan joi-

takin muuten vain mukavia kuvia. Kaikki kuvat palautetaan.

Käytyjen keskusteluiden ja saadun palautteen perusteella lehden toimitusneuvosto päätti, että ensi vuonna aloitetaan jälleen alueelliset teemanumerot. Alueet tullaan käsittelemään samassa järjestyksessä kuin kaksi vuotta sitten aloitetullakin kierroksella. Alueellisten teema-ai-

heidän lisäksi jokaiseen numeroon mahtuu runsaasti myös muita juttuja.

Kuluvan vuoden viimeiseen numeroon saimme viimeinkin avattua ensimmäisellä jutulla yleisönosaston. Toivotaan, että saamme jatkossa lukijoiltamme mielipidekirjoituksia mitä merkellisimmistä aiheista.

Toimitus

Vuoden 1997 aikataulut ja teema-aiheet numeroittain:

- 1/97 Materiaali toimituksella 7.2., lehti ilmestyy 7.3.
- Kymenlaakso
- 2/97 Materiaali toimituksella 6.5., lehti ilmestyy 6.6.
- pääkaupunkiseutu ja itäinen Uusimaa
- 3/97 Materiaali toimituksella 19.8., lehti ilmestyy 19.9.
- läntinen Uusimaa ja lehti 40 vuotta
- 4/97 Materiaali toimituksella 25.10., lehti ilmestyy 28.11.
- lounainen rannikkoseutu

KOTKAN OPTIIKKA



KOTKANKATU 12
48100 KOTKA
P. 05-212 951

VAASAN SÄHKÖ OY

Kirkkopuistikko 4
Puh. 06-324 5111
Fax 06-324 5350



**HANGON KAUPUNKI
HANGÖ STAD**

Kangasalan II Apteekki

Kaarnintie, 36220 Kangasala
Puh. 03-379 0836

FISKARS CONSUMER OY AB

KULUTTAJATUOTTEET SUOMI
10330 BILLNÄS

SCAN-AUTO

Kokkolan piiri
PL 67, 67101 Kokkola
Puh. 06-831 0355



Uusimpaan kalustoon kuuluu Espoon meripelastusyhdistyksen Pv Mikrolog, joka tässä ataa lipulle kyytiä.

Vapaaehtoista meripelastustyötä merellä ja sisävesillä

TOPI T JÄRÄINEN



Suomen Meripelastusseura täyttää ensi vuonna 100 vuotta ja on siten yksi maamme vanhimpia järjestöjä. Vapaaehtoista meripelastustoimintaa on Suomessa tosin harrastettu jo aiemminkin, mutta vasta Suomen Keisarillisen Senaatin hyväksytyä Seuran säännöt 11.2.1897 ja ensimmäisen 27.3.1897 pidetyn perustavan kokouksen jälkeen toiminta katsottiin virallisesti aloitetuksi.

Suomi on kansainvälisesti sitoutunut ylläpitämään merialueillaan riittävän tasoista meripelastusjärjestelmää. Meitä sitovat sekä yleisluontoiset että tiettyjen valtioiden kanssa tehdyt kahdenkeskiset sopimukset.

Kansallisesti on säädetty meripelastuspalvelusta niin meri- kuin sisävesialueillakin. Suomen Meripelastusseura on maamme ainoa järjestö, joka on erikoistunut meripelastustyön tekemiseen sekä merellä että sisävesillä.

Meripelastuksesta vastaavat

Suomessa merialueilla merivartiostot ja sisävesialueilla tapauksesta riippuen poliisi- sekä palo- ja pelastusviranomaiset. Tehtävän laajuuden ja voimavaroja vaativan luonteen takia siihen osallistuu useita muitakin viranomaisia.

Vapaaehtoiset meripelastajat osallistuvat vastuuviranomaisten pyyntöjen mukaan pelastustyöhön ympäri Suomea sijaitsevien yhdistystensä jäseninä. Suomen Meripelastusseura huolehtii vapaaehtoisen meripelastuksen

koordinoimisesta sovittamalla järjestöjen toiminnan yhteen viranomais toiminnan kanssa.

Värikäs menneisyys

Meripelastuksen alkuaikoina pelastettiin pääasiassa omaisuutta. Merimiestä ei tuolloin vielä katsottu pelastamisen arvoiseksi. Oli näet herran lahja väestölle, kun alus haaksirikkoitui lähistölle. Lasti otettiin omaan käyttöön ja rannalle mahdollisesti selvinneet merimiehet otettiin kylmästi hengiltä.

Merellisen pelastustoiminnan nuorempi osa, ihmishenkien pelastamisen aate on järjestäytyneessä muodossaan lähtöisin Englannista. Vapaaehtoisin voimin toimiva Royal National Lifeboat Institution perustettiin 1824 ja mannereurooppaan toiminta levisi Hollannin kautta. Venäjälle, jonka suurruhtinaskunta Suomi silloin oli, perustettiin melko pian aatteen tulon jälkeen "Keisarillinen Meripelastusseura".

Suomen meripelastuksen varsinaisena alkuna voitaneen pitää Suursaaren meripelastusyhdistyksen perustamista 1857. Silloin Suomenlahden saaret liitettiin Viipurin kuvernementin alaisuuteen Viipurin luotsipiirille.

Kun luotsipiiri ei halunnut ottaa haltuunsa Suursaaren ollutta asemaa, suostuivat Suursaaren suomalaiset asukkaat hoitamaan aseman toiminnan vapaaehtoisvoimin. Näin oli perustettu ensimmäinen suomalainen meripelastusyhdistys.

Pelastusasemia alettiin perustaa järjestelmällisesti ja asemat varustettiin purjeellisin pelastusvenein. Ensimmäiset asemat tu-

livat Lavansaareen, Koivistoon Pitkäänniemeen, Hankoon ja Valassaarille.

Hangosta Inariin

Vähemmän tunnettua lienee, että seura ryhtyi toteuttamaan varsin laajaa uimaopetus- ja hengenpelastuskoulutuksen ohjelmaa 1900-luvun alussa. Seuran uimaopettajat kulkivat opetusmatkoilla rannikon ja sisämaan suurimmissa kaupungeissa. Uimaopetusta jatkettiin 30-luvun loppuun saakka.

Seura aloitti 20-luvun suurten merionnettomuuksien jälkeen läpiviedä oloissamme suurta ja kunnianhimoista alusrakennusohjelmaa. Varat saatiin seuran oman raha-automaattitoiminnan kautta. Sota keskeytti ohjelman, mutta pääosa aluksista oli jo valmiina ennen vihollisuuksien alkua.

Sotatoimiin seura otti osaa luovuttamalla yhden vastavalmistuneen aluksen merivoimille suoraan telakalta ja toisen jo pelastustehtävissä olleen hieman myöhemmin. Muut alukset toimivat pelastustehtävissä koko sodan ajan. Laivasaattueiden

hännillä nähtiinkin usein keikkumassa seuran pieni pelastusalus valmiina meripelastukseen.

Nykyään Suomen Meripelastusseuran toiminta ulottuu laajalle kautta koko maan aina Hangosta Inariin saakka. Pelastusasemista muodostuu verkosto, joka kattaa pääosin kaikki tärkeimmät pienveneilyn ja suurempienkin alusten käyttämät vesialueet.

Voitokasta osaamista

Meripelastukseen varustettuja aluksia seuralla on 71, joista 10 isokokoisia pelastusristeilijöitä. Apuveneitä on jo nelisenkymmentä. Aluksista on noin 2/3 merialueilla ja loput sisävesillä. Jäsenmäärä ylittää jo 11 000 henkilöä. Meripelastustyötä tekeviä jäsenyhdistyksiä seuralla on 59.

Seuran aluskalusto on vieläkin varsin kirjavaa ja epämiellyttävä totuus lienee, että pelastettavilla on usein uudempi ja siten modernimpikin venekalusto käytössään. Tämä ei silti tarkoita sitä, etteikö vanhakin alus hyvin huollettuna olisi mallikas ja toimintakelpoinen.

Vilkkaimmin liikennöidyillä vesialueilla jäsenyhdistyksien alukset ovat kuitenkin uusimpia ja laitteiltaan sekä varusteiltaan ammattimaiseen käyttöön tarkoitettuja.

Vapaaehtoisten meripelastajien ammatillinen ja siten myös koulutuksellinen tausta on vaihteleva. Jäsenyhdistykset kouluttavat pitkälti itsenäisesti meripelastajansa seuran antamien yhdenmukaisten koulutusnormien pohjalta.

Aluksilla toimivat aktiiviset jäsenet ovatkin varsin hyvin asiansa osaavia meripelastajia ja vesillä liikkujat voivat heihin kyllä perustellusti luottaa. Vuosittain käytävissä meripelastustaitokilpailuissa on voitu todeta koulutuksen menneen hyvin perille, sillä kärkisijat on viimevuosina kirjattu etupäässä vapaaehtoisille meripelastajille.



Järeintä luokkaa aluskalustossa edustavat pelastusristeilijät. Kuvassa Helsingin alueella toimiva Pr Harmaja koulutusmatkalla Ruotsin puolella.

Tulevaisuuden haasteet

Uusia veneilyreittejä rakennetaan jatkuvasti ja matkailu vesitse Vi-roon ja Venäjälle kasvaa kaiken aikaa. Näin myös todennäköisyys kohoavista onnettomuusluvuista on aivan ilmeinen. Siksi on perusteltua varautua laajamittaisiin etsintöihin ja niihin liittyviin pelastustoimiin.

Rajavartiolaitos on lakkaut-tanut useita merivartioasemia kohdentaessaan voimavarojaan päätehtävänsä hoitamiseen. Jo tätäkin taustaa vasten on nähtävissä vapaaehtoisten meripelastajien entisestään lisääntyvä merkitys.

Onneksi Suomessa on kuitenkin humanitaarisia, vesillä vaaratilanteisiin joutuneiden kans-



Kovapohjainen kellukevene on monikäyttöinen laite, jolla kyetään toimimaan joko aivan itsenäisesti tai emäalukseen tukeutuen.

saihmissen pelastamisesta pyy-teettömästi ajattelevia ja sen eteen toimivia ihmisiä. He ovat lunastaneet vastuuviranomaistenkin luottamuksen korkeatasoises-

la osaamisellaan. Tästä vakavasta harrastuksesta saatu palkka on hyvä mieli, mutta ei penniäkään rahaa. ■

Seuran vapaaehtoiset meripelastajat ovat 1930 aloitetun tilastoinnin mukaan auttaneet hädässä olevia seuraavasti:

1930-1995

- varmalta menehtymiseltä on pelastettu 1 299 henkilöä 545 alukselta
- avustettu merihädässä eri tavoin 27 377 henkilöä 9 466 aluksella 1995
- varmalta menehtymiseltä on pelastettu 36 henkilöä 35 alukselta
- avustettu merihädässä eri tavoin 1 832 henkilöä 506 aluksella



METALLIYHTYMÄ OY



KITTIILÄN KUNTA

99100 Kittilä
Puh. 016-6487, fax 016-642 259

**Erikoishammasteknikko
ERKKI NURMINEN**
Huopalahdentie 8, p. 485 137
HELSINKI

Merivartiosto itäisellä Suomenlahdella – yhteistyötä laajalla viranomaissektorilla



JOUNI TOMMILA

Haapasaaren torniin sijoitetulta tutkalta saavat tilannekuvaava niin Kotkan Rannikkopatteristo kuin Kotkan Merivartioaluekin. SA-kuva.

Suomenlahden merivartioston Kotkan merivartioalueeseen kuuluu kolme merivartioasemaa, Haapasaari, Kotka ja Orregrund. Merivartioalueella työskentelee kaikkiaan 51 henkilöä.

Merivartioalueen päätehtävinä on merirajojen vartiointi ja valvonta sekä maahantulon ja maastalähdön valvonta. Merirajojen vartiointia ja valvontaa suoritetaan kiinteällä valvonnalla, jota täydennetään partioinnilla. Passintarkastuksia tehdään merivartioasemilla huviveneiden sekä Kotkan, Haminan ja Loviisan satamissa matkustajalajien osalta.

Tärkeimpinä viranomaisyhteistyökumppaneina merivartioalueella on Kotkan Rannikkopat-

teristo, poliisi ja Suomenlahden merenkulkupiiri.

KotRPsto tärkein kumppani

Kotkan Rannikkopatteristo on tärkein yhteistyökumppani merivartioalueen päätehtävän merirajan vartiointiin ja valvonnan sektorilla. Merivartioasema ja merivalvonta-asema sijaitsevat samalla saarella Haapasaareissa ja Orregrundissa. Orregrundin merivalvonta-asema on Suomenlinnan Rannikkorykmentin alainen.

Monet ovat kysyneet, miksi kaksi valvontaa suorittavaa asemaa on samassa paikassa?

Merivartioaseman ja merivalvonta-aseman valvonnan paino-

pisteet ja tarkoitusperät ovat erilaiset. Merivartioaseman tutka-valvonnan painopiste on aluevirran läheisyydessä ja kohteina pienalukset ja muu aluskalusto. Merivalvonta-aseman painopiste on ulompana.

Molemmat asemat Orregrundissa ja Haapasaareissa tutkaavat ympäri vuorokauden ja käyttävät samaa tutkakalustoa, kuitenkin eri rakennuksissa. Valvontaa suorittavien asemien kesken on sovittu selkeät valvonta-alueet ja maalinseurannan vastuut. Yhteistoiminta on saumatonta ja molemmilla osapuolilla on yhteinen päämäärä, tehokas ja kattava valvonta.

Tehokkaalla valvonnalla ja nopealla vaikuttamisella, radiolla tai venepartiolla, on kyetty 90-luvulla estämään aiempaa useammin luvaton toiminta rajan läheisyydessä. Luvattomien rajanylitysten ja rajaloukkausten lukumäärä on vähentynyt selvästi viime vuosina.

Yhteistoiminta Kotkan Rannikkopatteriston kanssa painottuu luonnollisesti valvonnan suorittamiseen. Muutakin yhteistoimintaa on, jos ei päivittäin niin ainakin viikottain. Huolto- ja kuljetustoiminnassa rannikkopatteristo on useimmin tukenut meri-



vartioaluetta pyyteettömästi.

Kevään 1996 merivartio-komppanian kertausharjoituksen läpiviennissä rannikkopatteriston osuus oli merkittävä. Yhteistoiminta patteriston ja merivartioalueen välillä on vakiintunut vuosien kuluessa huomaamattomaksi ja itsestäänselvyydeksi.

Yhteisiä toimitiloja

Rajavartiolaitoksen ja puolustusvoimien lisäksi on merellä myös kolmas vahva viranomainen; Merenkululaitos. Suomenlahden merenkulupiirin Kotkan luotsiasemalla ja Kotkan merivartioalueella on kaksi yhteistä toimipistettä. Kotkan merivartioasemalla työskentelee koko itäisen Suomenlahden luotsipäivystäjät samassa valvontahuoneessa kuin merivartioaseman päivystäjät.

Orregrundin merivartioasema on vuokralla luotsiaseman tiloissa, joita vapautui luotsaustoiminnan keskittämisen myötä. Samassa rakennuksessa työskentelevät luotsikutterin kuljettajat, luotsit ja merivartiomiehet. Merivartioasema muutti Boistön saarelta neljä meripeninkulmaa etelään Orregrundin lähes valmiisiin tiloihin elokuussa 1996.

Merenkulupiirin kanssa yhteistyö on tiivistynyt viime vuosina huomattavasti, keskittyen yhteisiin toimitiloihin sekä valvonta- ja huoltojärjestelmiin. Yhteistyö on hyödyntänyt molempia osapuolia.

Merivartioalueella on yhteis-

toimintaa Loviisan, Kotkan ja Haminan poliisilaitosten sekä tullikamarien kanssa. Kotkan poliisin kanssa yhteistyö on pisimmälle muotoutunut. Merivartioalueella on ollut komennettuna vuodesta 1992 lähtien kaksi merivartiomiestä talvikaudeksi rikoskomisarion johtoon ja työruksiksi Kotkan poliisilaitokselle.

Tavoitteena oli alunperin tukea merivartioalueen päätehtävää ja paljastaa luvaton toimintaerialueella. Viime vuonna toiseksi pääteemaksi muodostui poliisin antama muu työpaikkakoulutus.

Möröstä tulee mahdollisuus

Kotkan ja Haminan poliisi voi käyttää merivartioalueen nopeaa venekalustoa tarvittaessa itsenäisesti ja merivartiomiehet vastavuo-



Merivartioston ja luotsien yhteisestä päivystystilasta johdetaan koko itäisen Suomenlahden laivaliikennettä ja merivartiointia.

Kotkan merivartioasemalla on hyvät varusteet ja upeat näköalat.

roisesti poliisiin Tiiskeri-luokan venettä. Partiossa näkee yhä useammin veneen, jossa miehistönä voi olla merivartio-, poliisi- tai tullimiehiä sekaisin minkä tahansa viranomaisen veneellä liikkeellä.

Sekamiehityksellä voidaan tarvittaessa taata maksimaalinen veneiden lukumäärä, kun se ei välttämättä aina yhden viranomaisen omin toimenpitein onnistu.

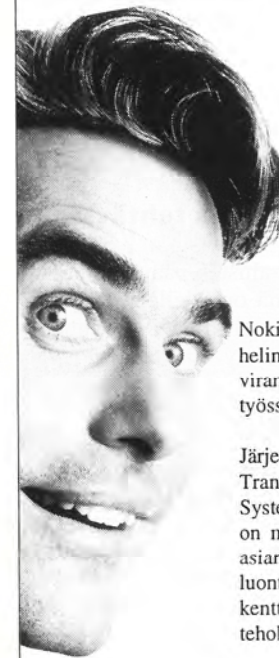
Tulli on siirtänyt toimintojaan mereltä itärajalle. Loviisan, Kotkan ja Haminan tullikamareiden veneet näkyvät vuosi vuodelta harvemmin merellä partiossa taikka suorittamassa merivartioston ja poliisin kanssa yhteisiä vesiliikenteen valvontaiskuja.

Tullin ja merivartioalueen yhteistyö näkyy sesonkina päivittäin huvialusten tulliselvitysten muodossa, jota merivartioasemat tekevät tullin lukuun. Matkustaja alusten matkustajia saattavat ja vastaanottavat päivittäin rinta rinnan tullin ja merivartioston virkapukuun pukeutuneet virkamiehet.

Yhteistyö ja siihen liittyvät ilmiöt tulee käsitellä mahdollisuutena ei suurena mörkönä. Merivartioalueen toiminnalle yhteistyö eri viranomaissektoreiden kanssa on välttämätöntä nyt ja etenkin tulevaisuudessa. ■

IVO INTERNATIONAL OY

Rajatorpantie 8, 01600 Vantaa
Puh. (09) 856 1567, Fax (09) 8561 3408
telex 124 608 IVO FS



RADIOVIESTINTÄ TEHOSTUU YHTEISTYÖLLÄ

Nokia kehittää Suomessa radiopuhelintekniikkaa eurooppalaisten viranomaisten käyttöön yhteistyössä käyttäjien kanssa.

Järjestelmämme perustuu uuteen Trans European Trunked Radio System (TETRA) standardiin, joka on määritelty yhdessä viranomaisasiantuntijoiden kanssa. Nopea ja luonteva radioviestintä parantaa kenttätoiminnan turvallisuutta ja tehokkuutta.

Nokia Telecommunications Oy
PL 300, 00045 NOKIA GROUP
(09) 511 21



Puolustuksen lenkki, joka pitää.

Suomen Puolustusvoimat
luottaa OFA-liukesteisiin.



OFA OY Ab

31600 JOKIOINEN
Puh. (03) 438 3422
fax (03) 438 3248

Lentotoiminta - rajavartiointin kolmas ulottuvuus



AS 332 Super Puma on ranskalainen kaksimoottorinen keskiraskas helikopteri, jota käytetään meripelastukseen, merirajan vartiointiin ja kuljetustehtäviin. Kopteri on varustettu jäänpoistolaitteilla.

Rajavartiolaitoksen lentotoiminnasta huolehtii sen nuorin hallintoyksikkö, Vartiolentolaivue, joka organisoitiin nykyiseen muotoonsa 1990-luvun alussa. Laivueen esikunta on Helsingissä ja lentävät yksiköt kolmessa tukikohdassa. Turun lentokentältä käsin toimii Turun Vartiolentue, Rovaniemen lentokentältä Rovaniemen Vartiolentue ja Helsinki-Malmin kentältä Helsingin Lentovartiolentue.

Turun vartiolentueen kalustona on AS 332 Super Puma- ja AB 206-helikopterit ja Dornier lentokoneet. Rovaniemen ja Helsingin vartiolentueet operoivat AB 412- ja AB 206-helikoptereilla. Ilma-alusten huolloista vastaavat Turun ja Malmin ilma-aluskorjaamot. Laivueen henkilöstövahvuus on noin sata henkilöä.

Rajavartiolaitoksen ilma-alukset lentävät vuodessa noin 5 500 tuntia. Se vastaa Suomen oloissa keskisuuren lentoyhtiön tuntimäärää. Helikopterioperaattorina Vartiolentolaivue on maamme suurin.

Nopeutensa ja ulottuvuutensa ansiosta ilma-alukset ovat ylivoimaisia laajojen alueiden vartiointissa ja valvonnassa. Lentotunneista noin 65 % kohden-tuu rajojen vartiointiin ja valvon-

taan. Merialueilla lennetään vuodessa noin 2 000 tuntia.

Monenlaisia tehtäviä

Ilma-alusten päävalvontamenetelmänä on edelleen tähystys, eikä sen merkitys tulevaisuudessakaan väisty. Elektronisten valvontavälineiden käyttö tulee toki lisääntymään.

Vuonna 1995 käyttöön otettujen Dornier-valvontakoneiden varustukseen kuuluu erittäin monipuolinen valvontavälineistö, jolla kyetään laajalle ulottuvaan jokasään valvontaan ja välittämään tiedot lähes reaaliaikaisina maahan. Välineistöä käytetään myös ympäristönvalvontaan, muun muassa öljypäästöjen havainnointiin.

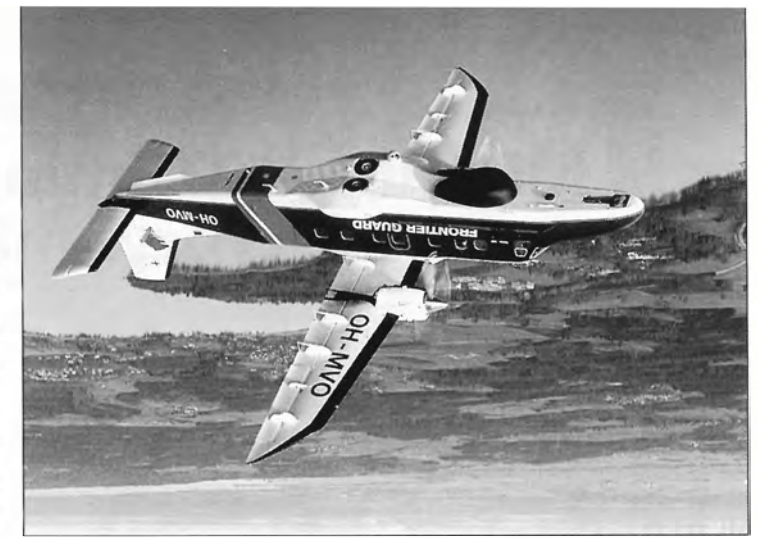
Vartiolentolaivueen toiminnan tulosalue on selkeästi pelas-

tus- ja avustustoiminta. Rajavartiolaitoksen lentotoiminta samaistetaan usein myrskyävän meren yllä leijuvaan Super Pumaan ja vaijerin varassa roikkuvaan pintapelastajaan. Kuitenkin tällaiseen toimintaan käytetään vain noin 5 % kaikista lentotunneista. Vuosittain lennetään noin 250 pelastuslentoa ja pelastetaan noin 50 ihmistä.

Merkittäviä ovat myös erilaiset henkilöstön ja materiaalin kuljetustehtävät. Yhteistoiminta poliisin ja pelastusviranomaisten kanssa eri tehtävissä on viime vuosina merkittävästi lisääntynyt.

Kaikki kehittyy

Vartiolentolaivue on myös koulutusyksikkö. Noin 20 % lentotunneista käytetään lentäjien ja muun henkilöstön perus- ja jatkokoulutukseen. Tämän osa-alueen merkityksen ymmärtää, kun tietää, että Super Puma lentäjältä vaaditaan seitsemän vuoden koulutus ennen kuin hän saa päällikköpatenvyyden kyseiselle kalustolle.



Dornier DO 228 on saksalainen kaksimoottorinen lentokone. Suomessa sitä käytetään rajavartiointiin maalla ja merellä. Kone on varustettu monipuolisella valvontavälineistöllä sekä jäänpoistolaitteilla.

Vartiolentolaivue on 1990-luvulla elänyt voimakkaan kehityksen kautta. Organisaatio ja toimintamenetelmät ovat uusiutuneet. Laivue on saavuttanut toiminnallaan tunnustetun aseman Rajavartiolaitoksen omassa piirissä ja ympäröivässä yhteiskunnassa sekä myös kansainvälisestikin.

Käynnissä olevien kalustohankintojen sekä Malmin tukikohdan rakenteiden laajennuksen ja perusparannuksen jälkeen laivue on myös kalustonsa ja infrastruktuurinsa osalta ensi vuosikymmenellä yhä kykenevämpi hoitamaan alati monipuolistuvat tehtävät. ■



Agusta Bell 206 Jet Ranger on Italiassa lisenssillä valmistettu amerikkalainen kevyt yksimoottorinen helikopteri. Tyyppi ei ole mittarilentokelpoinen

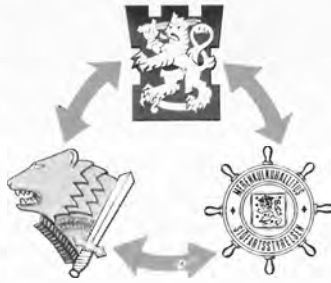


Myös Agusta Bell 412 Jet Ranger on valmistettu Italiassa amerikkalaisella lisenssillä. 412 on kaksimoottorinen, mutta ei ole mittarilentokelpoinen. Koneita käytetään rajavartiointiin maalla ja merellä sekä myös meripelastustehtäviin.

METO

MErelliset TOiminnot -yhteistyöryhmä

VEIJO TAIPALUS



Kolmen merellisen pääsuorittajan yhteistyöllä saavutetaan merkittäviä etuja. METO-yhteistyöryhmien ansiosta kyetään entistä taloudellisemmin entistä tehokkaampaan toimintaan.

Moni lukija on varmasti eri yhteyksissä, niin keskusteluissa kuin tämänkin lehden artikkeleissa törmännyt termiin METO. Kaikilla ei välttämättä kuitenkaan ole selvää kuvaa siitä, mitä kyseinen termi tarkoittaa ja millaista toimintaa siihen liittyy. Sisäasiainministeriö asetti elokuussa 1993 työryhmän, jonka tehtävänä oli selvittää valtioneuvoston antaman periaatepäättökseen mukaisesti ehdotukset valtion merellisten viranomais-toimintojen edelleen kehittämistä ja organisaatioiden keventämisestä. Tämä työryhmä otti nimekseen "Merelliset toiminnot työryhmä".

Työryhmän puheenjohtajana toimi kansliapäällikkö Juhani Perttunen (SM) ja jäseninä olivat kenraalimajuri Pertti Nykänen (PLM), ylijohdaja Jukka Hirvelä (VM), ylijohdaja Heikki Mutttilainen (MKH), ylitarkastaja Olli Pahkala (YM), kenraalimajuri Hannu Ahonen (RVL) ja pelastusylijohtaja Pentti Partanen (SM). Sihteeriksi kutsuttiin komentaja Pekka Laitala (RVL).

Valtioneuvoston asettaman toimeksiannon mukaisesti työryhmä kartoitti merellisten viranomaisten toiminnan ja kehittämislinjaukset sekä laati ehdotuksensa toimintojen ja organisaatioiden edelleen kehittämistä. Työryhmä jätti selvityksensä helmikuussa 1994 ja ehdotukset hyväksyttiin hallinnon kehittämisen ministerivaliokunnassa.

METO syntyy

Työryhmän perusehdotuksena oli, että merellisten viranomaistoi-

mintojen pääsuorittajia ovat jatkossa kolme erillistä ja erilaisia palveluita tuottavaa viranomais- tai rajavartiolaitos, merenkululaitos ja puolustusvoimat.

Selvitys sisälsi perusehdotuksen lisäksi yksityiskohtaisen kehittämisehdotuksen, jossa kehittäminen käsiteltiin toimintoittain jokaisen viranomaisen osalta erikseen. Työhön sisältyivät myös ehdotukset pysyvien valtakunnallisten ja alueellisten yhteistyöryhmien sekä asiantuntijatyöryhmän perustamisesta.

Käytännön työskentelyn jo alettua, näitä yhteistyöryhmiä, joista yksi on valtakunnallinen ja kolme alueellista, kutsutaan yleisesti nimellä METO-yhteistyöryhmä. Valtakunnallisessa yhteistyöryhmässä ovat edustettuina aiemmin mainitut kolme pääsuorittajaa.

Puolustushallintoa siinä edustaa puolustusministeriön puolustuspoliittisen osaston päällikkö kenrnm Ilkka Hollo. Tosin jo va-

kiintuneeksi käytännöksi on muodostunut, että myös puolustusvoimien valmiuspäällikkö ja merivoimien komentaja osallistuvat valtakunnallisen METO-yhteistyöryhmän toimintaan.

Alueellisen tason yhteistyöryhmissä ovat edustettuina merivartiostot, merenkulupiirit ja puolustusvoimat. Puolustusvoimia alueellisissa yhteistyöryhmissä edustavat sekä rannikotykistön että merivoimien edustajat. Pohjanlahden alueella puolustusvoimia edustaa sotilasläänin esikunta.

Tiedon kulku turvataan

Alueellisten yhteistyöryhmien lisäksi toimii asiantuntijatyöryhmä, joka saa toimeksiannot valtakunnalliselta yhteistyöryhmältä. Toimeksiantojen yhteydessä tehdään myös tarpeelliset muutokset asiantuntijatyöryhmän kokoonpanoon.

Tällä hetkellä asiantuntijatyöryhmä laatii ehdotusta tutka- ja optisten valvontajärjestelmien sekä meriliikenteeseen liittyvien muiden seurantajärjestelmien muodostaman kokonaisuuden edelleen kehittämistä. Tätä ehdotusta työryhmä valmistele puheenjohtajansa eversti Jorma Vuohelaisen johdolla.

Valtakunnallisen ja alueellisten METO-yhteistyöryhmien tehtävänä on mm merellisten toimintojen kehittäminen, kustannusten vähentämiseen tähtäivät toimenpiteet sekä tarpeellisen yhteistyön määrittäminen ja järjestäminen. Lisäksi tehtäviin kuuluu toiminta- ja taloussuunnitelmien yhteensovittaminen ainakin investointien osalta sekä

tukipalveluiden yhteensovittaminen.

Yhteistyöryhmien toiminta on saavuttanut jo vakiintuneet muodot niin valtakunnallisella kuin myös alueellisella tasolla. Valtakunnallinen yhteistyöryhmä kokoontuu kaksi-kolme kertaa vuodessa.

Viranomaisten välisellä tehostuneella yhteistoiminnalla tullaan ajan mittaan saavuttamaan merkittäviä säästöjä varsinkin teknisten valvontavälineiden kehittämisessä. Järjestelmiä kehitetään toiminnoiltaan yhteensopiviksi, millä taataan se, että eri järjestelmien tuottama tieto on kaikkien viranomaisten käytettävissä.

Päällekkäisyyksiä vai ei ?

Eri tahoilta on viime vuosina julkisuudessa annettu ymmärtää, että merellisten viranomaisten toiminnassa on runsaasti päällekkäisyyksiä. Valtion varoja voitaisiin kullekin säästää kymmeniä ellei satoja miljoonia toimintoja keskittämällä, kohdentamalla ja rationalisoimalla.

Mainituista päällekkäisyyksistä on todettava, että eri viranomaisten samalla alueella olevat toimipisteet suorittavat pääosin erilaisia tehtäviä. Eräillä alueilla tehtävät ovat samanlaisia, mutta sielläkin tehtäviä suoritetaan vuorottelevasti, jotta valvonnan riittävä kattavuus voidaan turvata.

Puolustusvoimilla on hallinnollinen vastuu ja se toimii pääsuorittajana alueellisen koskemattomuuden valvonnassa ja turvaamisessa sekä suoja-alueiden valvonnassa. Puolustusvoimien ja rajavartiolaituksen hankkimien suorittajatasen sensorijärjestelmien oleellinen ero on vaatimustasossa, joka kohdistuu niiden suorituskykyyn vaikeissa sääolosuhteissa ja häirityissä oloissa.

Puolustusvoimien järjestelmien tulee toimia myös sodan



Asiantuntijatyöryhmän tehtävänä on koordinoita merialueen johtamis-, valvonta-, tiedonsiirto- ja tietojärjestelmien kehittämistä. Kuva on Märketistä.

oloissa. Näin ollen järjestelmät eivät myöskään tässä suhteessa edusta päällekkäistä suorituskykyä.



METO-yhteistyöryhmissä käsitellään myös kiinteistöyhteistyötä. Tästä on esimerkkinä kuvan Orregrundin asema, missä luotsikutterien kuljettajat ja merivartijat käyttävät yhteisiä tiloja.

Ongelmiakin on

Tilojen yhteiskäytössä on ongelmallisinta siviiliviranomaisten ja sotilasviranomaisten yhdistäminen. Kriisi- ja sota-ajan varalle rakennettu puolustusvoimien järjestelmä ei voi olla avoin eri hallintoviranomaisten jokapäiväisille tehtäville.

Puolustushallinnon näkökulmasta katsottuna ei merellisten viranomaisten toiminnassa nykyisellään ole tarpeettomia tai päällekkäisiä toimintoja, vaan päätehtävien jako on selkeä.

Rajavartiolaitos huolehtii enemmän yleisistä valvontatehtävistä ja vaativasta meripelastustehtävästä, merenkululaitos palvelutuotannosta ja puolustusvoimat sotilaallista merkitystä omaavista valvontatehtävistä merialueella.

Tällainen vastuun jakaminen ei kuitenkaan tarkoita sitä, että hoidetaan vaan nuo edellä mainitut tehtävät. Jokainen hallintoviranomainen osallistuu omalla panoksellaan työhön turvallisen ympäristön takaamiseksi niin merenkulkijoille kuin myös mantereella asuville. Juuri tätä työtä varten METO on olemassa. ■



Kuivasaaren museoitu 57/55 J.



OVE ENQVIST

JOKISEN 57/55

Kotimaassa kehitettiin jatkosodan aikana kevyt 57/55 J eli Jokinen-tykki. Se perustui 57 mm Nordenfelt ja Hotchkiss-tykkeihin. Tarkoituksena oli kehittää Hotchkissia parempi ja mahdollisesti tehokkaampi ase. Hotchkissin ja Nordenfeltin tähtäimet olivat huonot. Suuntaaja (tähtääjä) hoiti myös laukaisun, jolloin laukaistaessa tapahtui aina heilahdus tykin liikkeessä.

Insinöörieverstiluutnantti Antero Albert Jokinen oli pitkän linjan tykistöinsinööri Merivoimien esikunnassa. Jokinen kehitti tykkiä pääosin itse, eikä halunnut muita mukaan hankkeseen. Hän erosi puolustusvoimista jatko-

sodan jälkeen 1940-luvun loppupuolella.

Ensimmäinen 57/55 J-tykki tehtiin Helsingin Laivastoasemalla vuonna 1941. Seuraavat 10 tykin putkea ja jarrulaitteet tilattiin Valtion Tykkitehtaalta (VTT) Jyväskylästä. 57/55-tykkihankinta jäi kuitenkin kesken, eräiseksi VTT:n toimituksen osalta.

Vain 10 kappaletta putkia lukkoineen ja kehtoineen ehdittiin toimittaa, mutta tykki oli vielä keskeneräinen. Tykit koeammuttiin Jyväskylässä, jolloin todettiin esimerkiksi se, että puoliautomaatin luisti taipui. Se olisi pitänyt siis uusua. Tykille ei myöskään

löytynyt sopivaa ruutiä.

Sotien jälkeen rannikotykistöllä oli ongelmia, kun 57 mm harjoitus-tykkikalusto oli loppuun kulunut ja 76 mm tykit olivat vielä varuskalustoa. Häätäratkaisuna otettiin 1950-luvulla käyttöön jo poistettuja tykkimalleja, niiden mukana Jokinen. Tämä olikin käytössä ainakin 1960-luvun puoliväliin saakka.

Yksi Jokinen-tykki on säilytetty Kuivasaaren museotykkinäytellyssä. Myös muualla on muutama kappale koristetykkinä.

Pyydän niitä henkilöitä jotka ovat käyttäneet "Jokista" ottamaan yhteyttä (C 54 B 11, 00190 Helsinki, puh 09 668253). ■

TIKKURILAN ROMU OY

HAKINKUJA, 01380 VANTAA
KAIKKI ROMUALAN PALVELUT
PUH. 09 831 666, FAX 09 831 066

OY KREUTO AB

Vattuniemenkatu 12, 00210 Helsinki 21,
puhelin 09-692 4115

TriHero

Työstä uusi kansantauti ?

"Työn orjat sorron yöstä nouskaa" lauleskeltiin Suomessakin vielä joku aika sitten oikein riemurinnoin. Ajatus oli varmaankin ihan hyvä, ainakin teoreettisesti tarkastellen. Vaan eipä silloin tainnut tämänkään värssyn vääntäjistä kukaan arvata, kuinka harvinaista herkkua siitä paljon parjatusta työstä niin nopeasti tuli.

Lehtiä kun aikansa iloksi lueskelee, niin tuosta työstä saa kyllä sen kuvan, että se on kaikille hirvittävän vaarallista. Tässä en niinkään tarkoita työtapaturmia, mitä niitäkin kuulemma sattuu ihan uskomattoman paljon, vaan työstä tai sen puutteesta sairastumista.

On se vaan vallan merkillistä, että toiset sairastuvat ihan vakavasti pelkästään työtä tekemällä ja toiset taas sen takia, etteivät saa tehdä ihan oikeata työtä. Pahuksen vaarallista tuo työ tuntuu olevan, teki sitä tai sitten ei. Tai jos ei itse työ niin vaarallista ole, niin ainakin nykynehmon suhtautuminen jokapäiväiseen puuhasteluunsa.

Kulttuurihistorioitsijat väittävät, että ennenmuinoin ihmislapset suhtautuivat työntekoon paljon juohevammin. Ne joilla ei ollut riittävästi omaisuutta ja joutuivat tekemään toisten maallisen mammonan kasvattamiseksi duunia, tekivät sitä vain juuri sen verran, että jokapäiväinen leipä oli turvattu. Vasta Martti Lutherin oppien sisäistämisen jälkeen työtä ruvettiin tekemään sen hyveellisyyden takia hampaat irvessä ja otsa rypyssä. Itse työstä tuli itseisarvo, ei leivän ja sen päällysten turvaamisesta.

Tätä kun oikein fundeerasin, täytyi oikein kaivaa esille suomen kielen perussanakirja ja tutkia, mitä se työ oikeastaan onkaan. Ensimmäinen määritelmä kertoi työn olevan tietoisesti jonkin tehtävän suorittamiseen tähtäävää toimintaa. Eihän tässä määritelmässä ole oikeastaan mitään henkisen tuskan tuottajaa, sillä sen piiriin voisi lukea vaikkapa entistä suuremman perheen hankkimiseen liittyvät toimenpiteet.

Toinen määritelmä oli jo vallan hurja ja hikipisaroita otsalle nostattava. Siinä kerrottiin että työ on kova, ankara ponnistus,

uurastus, aherrus, raadanta. Uurastus vielä menisi, mutta jos jatkuvasti joutuu ankaariin ponnistuksiin ja raadantaan, niin kyllähän se jo rupeaa kypsyttämään. Tämä kohta täytyisi varmaan korjata suomen kielen perussanakirjassa, jotta kenelläkään ei enää olisi perusteita teettää työtä tuolla tavoin.

Kun luin määritelmiä vielä eteenpäin, löysin jotakin tuttuakin. Samainen sana määriteltiin ansio- ja palkkatyöksi ja lisäämääritelmänä oli toimi ja virka. Nyt rupesi kuulostamaan tutulta. Se on juuri sitä, mistä ei pitäisi sairastua, mutta sen puuttuminen voi aiheuttaa kaihomielisiä ajatuksiloja ja siitä luopuminen tuntuu olevan monille uskomattoman vaikeaa, vaikkei olisikaan enää läsnäolon lisäksi muuta annettavaa ansiotyölleen.

Sellaistahan se duunaaminen on. Esi miehet haukkuvat alaisiaan ja alaisten jokapäiväinen ja ainukainen henkevä kahvikeskustelun aihe on esimiesten edesottamusten varmaankin oikeutettu kriittinen arviointi.

Paljon olen maailmaa kiertänyt ja monia työpaikkojakin nähnyt, mutta siitä ei pääse mihinkään, että kun lahjaton esimies pistää haluttoman alaisen tekemään joutavanpäiväistä työtä tuntuu aina siltä, kuin kaikki se turha työ menisi aivan hukkaan.

Tähän kun oikein osaa suhtautua, niin ei se tautia tai stressiä aiheuta, pistää vaan vähän mietityttämään. Tuskinpa edes tämä niin moderni tulosjohtaminenkaan tähän asiaintilaan mitään parannusta tuo. Tulosta-voitteet joutuu itse keksimään ja mittaritkin ovat verbaalisilla akrobaattisuorituksilla mukaeltavissa.

Todellisen renesanssi-ihmisen sielunrauhan sain, kun luin suomen kielen sanakirjaa vielä eteenpäin. Viimeinen määritelmä työstä tarjoaa todellakin tautivapaan ja mielenrauhaa tarjoavan määritelmän; työ on energian muuttumista toiseen muotoon voiman vaikuttaessa.

Tällaiseen duuniin haluan pistää itseni peliin. Ajatukseni voimalla muutan energiaa entistä innostuneemmin mitä ihmeellisemmiksi asioiksi. Tyypillisesti hyvin virallisiksi asiakirjoiksi.

Isosaaren koulu 50 vuotta



Isosaaren nykyinen vuonna 1987 käyttöön otettu koulurakennus.

■ 30.8.1996 suuri määrä Isosaaren koulun entisiä oppilaita, opettajia ja muuta juhlaväkeä kokoon-tui Isosaareen linnakkeelle viet-tämään koulun 50-vuotisjuhlaa. Samassa yhteydessä Isosaareen linnakkeen uusi yksikkölippu otettiin käyttöön.

Juhla alkoi Isosaaren kasarmin edessä, missä joukot ilmoitettiin rykmentin komentajalle, eversti Ossi Kettuselle. Tämän jälkeen lahjoittajien edustaja, Suomenlinnan Rannikkotyökis-tökillsän puheenjohtaja Mika Pyyskänen luovutti yksikkölipun Iso-saaren linnakkeelle.

Sotilaspastori Heimo Hieta-sen kenttähartauden jälkeen linnakkeen päällikkö kapteeni Pekka Varjonen kiitti lahjoittajia ja kertoi lippujen historiasta. Evers-ti Kettusen pidettyä puheen jaettiin lippuhankkeen tukijoille pie-noisliput.

Ensimmäinen opettajakin mukana

Pienen kahvitauon jälkeen siir-ryttiin kasarmin voimistelusaliiin, jossa pidettiin koulun 50-vuotis-

juhla ja julkistettiin Anu Vuori-sen kirjoittama koulun historiik-ki. Historiikista on muun muassa luettavissa, että kansakoulu per-ustettiin Suomenlinnan Rannik-kolinnakkeiston anomuksesta Helsingin kaupunginvaltuuston 25.9.1946 tekemän päätöksen perusteella.



Suomenlinnan rannikkotyökis-tökillsän puheenjohtaja Mika Pyyskänen luovuttaa linnakelipun linnakkeen päällikölle kapteeni Pekka Varjoselle.

Koulutyö aloitettiin 7.10.1946. Koulurakennukseksi saa-tiin vanha parakki. Huonokuntoi-nen parakki olikin käytössä aina vuoteen 1987 saakka. 14.8.1987 vihittiin käyttöön uusi koulura-kennus, jonka ylipormestari Rai-mo Ilaskivi oli luvannut Isosaa-relaisille käydessään Isosaaressa syksyllä 1986.

50-vuotisjuhlan ohjelmaan kuului myös soittoesityksiä, pu-heita ja koulun oppilaiden Kale-vala-esitys. Suurimman suosion sai koulun ensimmäisen opetta-jan, Helena Mäntylän elävä ja humoristinen kertomus koulun perustamisesta ja sen alkuaiko-jen vaikeuksista.

Juhlan jälkeen vieraat siirtyi-vät Isosaaren uudelle koululle, missä tarjottiin hernekeittoa ja kakkukahvit. Samalla oli mah-dollisuus tutustua uuteen kou-luun ja esillä olevaan valokuva-näyttely.

Teksti ja kuvat Ove Enqvist

Historiikkia voi tilata 50 mk:n hintaan Isosaaren koululta, puhelin 09 161 5451 tai Eija Viipurilta 09 161 5511



VARAVENTTIILI ... PALAUTIN ... ???

■ Lehden tunnus on erinomainen!

Kun joku asia ei ole pielessä, yleensä ei kukaan sano tai kirjoita mitään. Mutta minäpä tahdon käyttää tilaisuutta ja todeta, että lehden tunnus on erinomainen!

Tunnus on ns. heraldinen linnake sellaisenaan – semmoise-na, kun se heraldiikan oppikir-joissakin esiintyy.

Tästä syystä se on osuva, sil-lä lehtihän kattaa koko rannik-kopuolustuksen Perämereltä Suomenlahden pohjukkaan. Toi-sin sanoen lehden toimikenttä on aselajikohtainen, ei maantieteel-lisesti tiettyyn alueeseen tai so-tilaslääniin tms rajoitettu.

Koska tunnus on "heraldinen peruskuvio" on se jo määritel-mänsäkin takia selkeä, hyvin tun-nistettavissa, mieleenjäävä ja op-tisesti erottuva – pienenä ja suu-rena, läheltä ja kaukaa, värillise-nä tai viivapiirroksena jne.

Linnake-tunnus on myös "tuttu" siinä mielessä, että se on toinen rannikkotyökis-tön päätunnuksista – toinen on tykinputket ristissä. "Tuttuus" auttaa tunnistettavuus-sa ja tunnistettavuus on tun-nuksen pääominaisuus ja -vaati-mus.

Tunnus on muodoltaan sopi-va mitä erilaisimpiin käyttöihin. Siinä ei ole irrallisia osia, se on yhtenäinen "nappi", kätevä-muotoinen ja piirustustaidoton-kin osaisi semmoisen piirtää geo-metriaa ja tietokoneita apuna käyttäen.

"Tuttuuden" voima näkyy vaikkapa kuvitellussa esimerkis-sä: Jos ajat autolla maassa, jon-ka kieltä et sanaakaan ymmärrä ja näet keltaisen kampasimpukan kuoren, osaat heti ajaa tiensivuun tankkaamaan autosi. Esimerkis-sä mainittu simpukka on myös heraldiikan peruskuvioita – Jaakopinsimpukka nimeltään.

Linnakekuvio on rt:n kahdes-ta päätunnuksesta minusta pa-rempi, sehän on rt:lle "omempi"

kuin tykinputket. Viittaaan vain siihen, että esim Pohjanmaan Ty-kistörykmentin lipussa on tykin-putket ristissä, vaikkei se ole rt:n joukko-osasto. Virhe. Virhe kyl-lä, mutta tuommoista saattaa sat-tua silloin, kun tunnusta VOISI joku muukin käyttää.

Sen sijaan linnake-kuvio on niin "rannikkotyökis-töllinen", et-tei sitä helpolla vahingossakaan joku muu tule käyttäneeksi!

■ *Toimitus kiittää ensimmäises-tä saamastaan kirjallisesta palautteesta. Vaikka nyt julkaistu onkin kovin myönteistä laatua, on rehellisesti tunnustettava, ettei pöytälaatikossa ole niitä julkai-semattomia. Kestää tulla lunta-kin tupaan.*

Lisää keskustelua odotetaan. Ai-hepiiri on vapaa ja kenttä on käy-tössänne!

Ehdottakaapa palstalle sopiva nimi ja tunnus. Paras voidaan palkita, jos se on hyvä!

RAVINTOLA 91,1

Kumpulantie 7, 00520 Helsinki
Puh. 146 1427



Laajasalon apteekki

Yliskyläntie 3
Arkin: 09-19
Lauantaisin: 09-14



Puh: 09-698 51 33
09-698 50 34
Fax: 09-698 54 24

Väestösuojaovet ja läpimenoputket METALLI-JOKELA OY

Laturintie 5, 65100 VAASA
Puhelin 06-317 8720
Telefax 06-312 1975



- KÄRKISORVAUS •
- JYRSINTÄ •
- RAUTARAKENNETYÖT •

Hyttitie 5, 00700 Helsinki
Puh. (09) 374 3641
Telefax (09) 374 3642

MP-SERI

Sorsatie 27, 90150 Oulu
Puh./Fax 08-530 4415

Ässä-Rengas Oy

Talvitientie 18, Lammi
puh. 03-633 7299 fax 03-633 7300



RT 3:n I Patteriston esikunta sijaitsi Konevitsassa entisessä hotellirakennuksessa luostarin vieressä.

RT 3:n linnakkeilla

TEUVO RÖNNKÖNEN

Laatokalla kesän aikana käyneiden matkaryhmien mukana oli hyvä tilaisuus käydä katsomassa eräitä matkakohteiden lähistöllä olleita RT 3:n linnakkeita. Siellä ne olivat asutuilta seuduilta syrjässä ja osaksi tuhottuina.

Kesäkuun alussa Kannaksen rannikkopitäjiä kiertäneen ryhmän oppaana oli Olavi Väliaho, Järisevän linnakkeella syntynyt ja myös Konevitsassa asunut toisen polven rannikonpuolustaja.

Vuoksen rantaa seuraillut pikkutie ohitti Keljän sulkulinnakkeen, joka talvisodan aikana oli RT 3:n miehittämä. Rantaharjanteella olleen sulkulinnakkeen betoniset tykkipesäkkeet on räjäytetty.

Laatokan entistä rannikkotietä pääsi henkilöautolla Järisevän linnakkeelle johtaneen tienpohjan haaraan, josta oli parin kilometrin kävelytaival. Merkinä linnakkeen alueen alkamisesta on metsätien molemmilla puolilla betonipylväät.

Patterin kasematin jäännök-

set ovat vajaan sadan metrin päässä rantaniemestä olevalla kumpareella. Kasematin vankka katto on räjäytyksen voimasta sortunut ja asema betonilohkareita täynnä. Mitään rakennuksia ei ole jäljellä.

Kasematin päissä talvisodan aikana olleiden 120/41 A -tykkiasmiensa tilalle oli jatkosodan aikana rakennettu betoniset kevyen rt-tykin pyöröasemat. Linnakkeella oli asemasodan loppupuolella 76 K/02-30 -jaos.

Rappiota ja romua

Laivayhteys Konevitsaan on entiseen tapaan Sortanlahdesta. Konevitsan luostarissa on alle 20 asukkaan yhdyskunta ja lisäksi pieni avustajajoukko. Luostarialueen rakennukset samoin kuin eri

puolilla saarta sijainneet kappelit kaipaavat perusteellista korjaamista.

Rakennustyöt ovat suureksi osaksi suomalaisten vapaaehtoisten varassa. RT 3:n I Patteriston esikunta, sotilaskoti ja asuntoja oli ennen talvisotaa luostarin viereisessä kivitalossa, jossa nyt on luostarin toimitiloja.

Eteläpatterille johtavan tien loppupäässä ovat entinen patterin päällikön puinen asuintalo sekä pahoin rappeutuneet Marian skiitan punatiiliset rakennukset. Patterialueella toiminut laivaston torpedokoeasema on äskettäin poistunut, vain suuri määrä romua on jäljellä entisen Canet-patterin seutuvilla. Jatkosodan aikana paikalla oli kaksi tykkien 75/50 C-patteri.

Toinen matka Valamoon

Heinäkuun alkupuolella Valamolaiset ry teki matkan Valamoon. Saariryhmän vaiheisiin ja toimintaan paneutunut yhdistys seuraa puheenjohtajansa, lapsena mm Valamossa asuneen Niilo Kohosen johdolla tapahtumia myös nykyisessä Valamossa.

Luostarialueella pääkirkkoa ympäröi puisten korjaustelineiden ajan jo patinoima rakennelma. Jotain korjauksia on paikoin tehtykin, mutta valtaosa lukuisien rakennusten korjausurakasta odottaa tekemistään ja tekijöitään.

Luostariyhdistystä kuuluu avustajineen noin 100 henkilöä. Lisäksi luostarialueen rakennuksiin on majoitettu runsaat 50 saareen sijoitettua ulkopuolista. Talvisodan aikana pommituksessa vaurioitunut luostarin viereinen hotellirakennus on korjattu asuinkäytössä.

Jatkosodan alkuvaiheessa venäläiset tuhosivat saaresta poistuessaan luostarin laiturin kohdalla ennen talvisotaa sijainneen RT 3:n II Patteriston esikuntarakennuksen. Paikalla on sodan jälkeen pystytetty muistomerkki.

Sääasema tykkiasemassa

Kävelytie Niikkanan linnakkeelle alkaa luostarista kuuden kilometrin päässä olevan Uuden Jerusalemin luota. Patterin takamaastossa tulee ensin vastaan tiheän kuusikon peittämä, samoin venäläisten poistuessaan osaksi räjäyttämän kasarmin betonirunko.

Aukion reunamalla näkyy muiden rakennusten perustuksia. Niikkanasessa oli ennen sotaa rakennettu kaksitykkinen Canet-patteri. Jatkosodan aikana patterin kalustona oli kaksi 120/50 V-tykkiä.

Patteriasemat ovat pienessä kallioniemekkeessä, jonka takana notkelmassa ollut vanha puukasarmi on siirretty Uuden Jerusalemin viereen. Matala betoninen tulenjohtopesäke ja tykkien pyöröasemat ovat jatkosodan ajalta.

Nyt patterialueella on sääasema, jonka koneasema on sijoitettu toiseen tykkiasemaan. Patteriniemen takarinteeseen on pystytetty sääaseman henkilöstölle kaksi mökkiä ja kolmas asuinrakennus hieman kauemmaksi.

Uuteen Jerusalemiin matkalla ollut risteilyalus oli törmännyt Niikkanan rantakallioon. Samanlaisia jokiristeilyjä oli kolme vielä kappelin laiturissa, josta Pietarista saapuneet turistiryhmät kiertelivät lähistöllä olevia kappeleita.

Riippusilta linnakkeella

Yhden päivän aikana kierrettiin laivalla Valamon laaja saariryhmä. Matkalla poikettiin myös pääsaaren kaakkoiskulmassa sijainneella Rautaveräjän linnakkeella, jonka toimipaikat oli rakennettu kolmelle pikkusaarelle. Patteri sijaitsi uloimpana olleella Kelisaarella, josta oli riippusilta pienelle keittiösaarelle.

Kasarmi ja asunnot olivat lähinnä pääsaarta olevalla Emel-

jansaarella. Kaikki puurakennukset ovat tuhoutuneet sodan jälkeen. Patterisaarella oli alunperin kaksitykkinen Canet-patteri.

Jatkosodan aikana patteriin kuului kaksi 120/50 V -tykkiä, joista toinen oli kaksiputkinen. Patterin Rikaman-mallinen tulenjohtotorni, valonheitinasema ja ammuskursu sekä jatkosodan aikana rakennetut betoniset pyöröasemat ovat paikoillaan.

Konevitsan ja Valamon liikkennettä lukuunottamatta Euroopan suurin järvi oli autio. Muita liikkujia ei näkynyt. Kummankin matkan ajoreitillä olevien pitäjien alueella asutus on keskittynyt pääteiden varassa harvaksen oleviin kyliin. ■



Valamon lounaisosassa olleen Niikkanan linnakkeen kasarmi nykyisessä tilassaan.

Paikallisosastoissa avaintemana YHTEISTYÖ

Helsingin sotilasläänin paikallisosastoissa valmistellaan parhaillaan kuumaisesti vuoden 1997 koulutus-tapahtumia, vapaaehtoisia harjoituksia, RYT-rekrytointeja sekä paikallisyksikköjen perustamista ja kouluttajakoulutusta.

Paikallisosastoissa panostetaan toiminnan suunnitteluun, jota toiminta ei lopahtaisi pian käynnistyttyään. Eri yhdistysten ja järjestöjen sekä puolustusvoimien ja viranomaisten yhteistoiminta vaatii sekin aivan uudenlaista lähestymistapaa ja ennakoivaa valmistelua.

"Todennäköinen ajan-kohta, jolloin paikallisosastotoiminnan laajempi julkisuus ja markkinointi aloitetaan, on ensi kevät", kertoo Rannikon paikallisosaston (RanPAT) päällikkö Reijo Telaranta. "Tällöin toiminnan puitteet ja runko-organisaatio on luotu ja mukaan haluaville on tarjota konkreettinen paikka, tehtävä ja koulutusputki", Telaranta jatkaa.

Viisikko toimii yhdessä

Helsingin sotilasläänin paikallisosastojen (Espoo-Kauniainen, Kanta-Helsinki, Vantaa ja Rannikko) päällikköjen ja varapäällikköjen muodostama yhteistyö- ja koordinaatioryhmä "Viisikko" tapaa säännöllisesti ja jakaa keskenään suunnittelun ja kehitystyön tuloksia sekä yhdistää ja kohdentaa käytettävissä olevia resursseja.

"Viisikon yhteistoiminta on

malliesimerkki siitä, miten yhdessä saadaan aikaan paljon sellaista, mitä yksittäiseltä porukalta saattaisi jäädä kokonaan saavuttamatta", pohtii HELSIE:n koulutustoimialajohtaja majuri Pertti Lehtinen, joka on seurannut käynnistynyttä paikallisosastotoimintaa alusta alkaen.

Viisikon ja paikallisosastojen



Eversti Ossi Kettunen tutkii ammunnan tuloksia huhtikuun vapaaehtoisessa harjoituksessa, jossa naiset hoitivat mm. viestiliikennettä ja kirjasivat ammunnan tuloksia.

toimintaedellytykset paranevat entisestään, kun marraskuun aikana otetaan käyttöön yhteiset toimisto- ja neuvottelutilat Töölöntorinkadulla.

Kaikki järjestöt mukana

Yhtenä vahvuutenamme on eri maanpuolustusjärjestöjen puhaltaminen paikallisella tasolla yhteen hiileen paikallisosastotoiminnassa. Esimerkiksi RanPAT:ssa on jo nyt saumaton yhteistyö Suomenlinnan Rannikkotyökistökil- lan, Reserviupseerikerho Johtorenkaan ja Rannikkojäkärikillan eli kaikkien vastuualueellamme toimivien maanpuolustusyhdistysten kanssa.

Yhteistoimintaa ollaan laajentamassa myös mm. Sinisen reservin sekä eri pelastuspalvelujärjestöjen suuntaan.

Paikallisosastot ovat jo enimmäkseen nimenneet johdoryhmänsä, käynnistelleet RYT-rekrytointeja sekä suunnitelleet vuosien 1997 ja -98 toimintaa. Ensimmäiset vapaaehtoiset RYT-harjoitukset on pidetty jo tänä vuonna ja talven aikana käynnistyy kouluttajakoulutus.

"Pian paikallisosastot ovat valmiita ottamaan vastaan vapaaehtoisia myös perustettaviin paikallisyhdistyksiin (PYT). Mukaan voivat tulla kaikki yli 15 vuotiaat nuoret, naiset ja miehet. PYT:n rungon muodostavat pääasiassa henkilöt, joita ei ole sijoitettu tai varattu muihin kriisiajan tehtäviin, mutta voi toimintaan osallistua myös sijoitettu reserviläinenkin", kertoo Veikko Luomi Vantaan PAT:sta.

Jouni Grönroos



76. kadettikurssi "tähtystyspaikalla" Utön pohjoispuolella.

manalassa Uiskolla Utöseen. Sää suosi kurssin siirtymistä lämmön lisäksi rasvatyynellä merellä. Utössä tutustuimme saaren historiaan Jarkko Miettisen johdolla.

Päällimmäiseksi jäi mieleen lukuisat merionnettomuudet Utön lähivesillä, joiden pelastustoimintaan Utön asukkaat ovat aina osallistuneet voimiaan ja vaivojaan säästämättä. Täydellisessä säässä kertomuksia kuunnellessa tuntui vaikealta kuvitella niitä olosuhteita, joissa pelastajat ovat joutuneet toimimaan.

Kiertoaajelulla lähisaaristossa mieleen jäi myös silakkareitti ja tähtystyspaikka. Päivällisen jälkeen tutustuimme Utön saunaan ja kerhoon. Tosin saunan jälkeen naisväen siirtyessä kerholle pääosa miehyyttä edustavista siirtyi avojonossa lastenvaunuja työntäen lasten nukkuttamispuuhiin.

Kurssitapaamisissa osallistumisprosentti on ollut joka kerta vähintään 80. Tavoitteena on, että ensi vuonna tapaamme Rannissa ainakin samalla osallistujamäärällä.

Janne Huusko

Neljäs tapaaminen

Vuonna 1992 valmistumisen lähestyessä 76. kadettikurssin rannikkotyökistölina teki päätöksen jokavuotisesta kurssitapaamisesta. Tapaamisesta päätettiin tehdä koko perheen tapahtuma. Tarkoituksena on järjestää tapaamiset rannikkotyökistön eri joukko-osastoissa, jolloin tapaamisten myötä tulee tutuksi aselajin toimintaympäristö koko perheel-

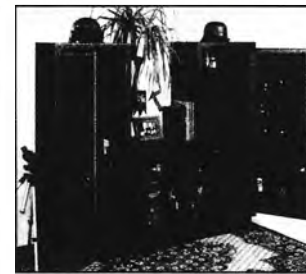
le. Tapaamisten yhteydessä tutustutaan myös paikkakunnan erikoisuuksiin ja tapahtumiin. Tutuksi ovat tulleet tähän mennessä: Kuuskajaskari (Mustanpit-

sinyö), Isosaari (osalle yleisurheilun EM-kisat) ja Kirkonmaa (Kotkan Meripäivät).

Tänä vuonna tapaaminen oli Saaristomeren alueella. Loputtomalta tuntuneen lauttajonossa odottelun jälkeen kokoontuminen oli Gyltössä 9. elokuuta. Ensimmäinen ilta venyi saunan ja grillauksen parissa aamutunneille asti.

Lastenvaunut avojonossa

Lauantaina puolelta päivin kurssi siirtyi lämpimässä (kuumassa) il-



Kotimaisia aseturva-kaappeja teräksestä.

Kaappi 15:lle aseelle.

Leikkaa talteen!



Nokian NPT Oy
Rounionkatu 49, 37100 NOKIA
P. 03-342 6200
F. 03-342 6225

Turkis- ja taljanahkojen
muokkaus

**Turkismuokkaamo
ERKKI ENGLUND**

Tulimäentie 8
14770 Eteläinen
Puh. 03-617 7194
Fax 03-617 7494



**RANNIKKOKOTIKISTÖN
UPSEERIIYHDISTYS**

Maihinnoisuus Ruotsiin



SK/KA 1:n esikuntarakennus ja viime sodan muistomerkki.

Rannikkokotikistön Upseeriyhdistys järjesti 13.–15. syyskuuta 1996 opinto- ja tutustumismatkan Tukholman alueen rannikonpuolustukseen. Matka tehtiin Vikinglinjan laivala. Matkalle osallistui 27 yhdistyksen jäsentä. Ilahduttavaa oli nuorten jäsenten runsas mukanaolo.

Isäntinä toimivat RegSC, Vapenbröderna ja C Kfbat, rykmentin komentaja ev Håkan Syrénin, esikuntapäällikkö evl Jörgen Bergmarkin sekä killan varapuheenjohtaja Ulf Resselin johdolla.

Lauantaiaamuna, heti Viking-terminaalien välittömässä läheisyydessä odotti kaksi nopeaa ”stridsbåta /m 90”, joilla meidät vierailijat vietii Vaxholms Kustartilleriregimentenin (KA 1) Rindön kasarmille, jossa majoituttiin ja ruokailtiin.

Kaikki pääsivät ruoriin

Sotilaskohteista vieraille esiteltiin avoimesti varuskunta-alue ampumaratoineen, johtamisjärjestelmä, vartioalukset syvyyspommien heittäjiineen, miinanlaskijat komentosiltoineen ja laittei-

neen, taisteluveneet ominaisuuksiineen, koulutusjärjestelmä sekä merenkulun opetuslaitteistojen järjestelmineen.

Simulaattorilla ajaminen ei ollutkaan kaikkein helpointa. Opettajana toimineen majuri Arne Arvidssonin mukaan, kun annetaan opetusta simulaattorilla, säästetään kustannuksia, oppilaat tottuvat veneen nopeuteen sekä tutustuvat Tukholman saaristoon.

Lauantain illallinen nautittiin kasarmialueen upseerikerholla sikäläisen killan, Vapenbrödernas toimissa isäntänä. Kiitospuheet pidettiin, muistolahjat luovutettiin sekä vastavierailulle toivotettiin Suomenlinnan Rannikkokotikistön komentaja Ossi Kettusen sekä yhdistyksemme puheenjohtaja Timo Sarion toimesta ja viimeksi mainitun ilmoituksen mukaan sujuvalla kouluruotsilla.

Sunnuntaiaamupäivänä jokaisella vieraalla oli mahdollisuus kokeilla minkälaista on ohjata taisteluvettä lähes 40 solmun nopeudessa. Vene on hyvin ohjautuva, ja se siirtää joukkueen nopeasti tarvittavaan paikkaan saaristossa.

Vertailun vuoksi todettakoon, että kotimainen nopea merisyökkyvene, rannikkokoulu, saavuttaa kahdella meridieselillä (2 x 60 kW) ja vesisuihkupropulsorilla parhaimmillaan 35 solmun nopeuden. Täydellä kuormalla (2,7 tn/25 miestä) nopeus on vielä noin 30 solmua.

Historian havinaa

Veneajelun jälkeen siirryttiin tutustumaan oivallisen oppaan johdolla Vaxholmin linnakkeeseen. Kiertokäynti linnakkeella ja sen rannikkopuolustusmuseossa oli mielenpainuva. Vaxholmiin rakennettiin jo vuonna 1510 tilapäinen linnake. Västeråsin valtiopäivillä tammikuussa 1544 päätettiin linnoituksen rakentamisesta saarelle.

Näin haluttiin estää vihollisen hyökkäys kaukana Tukholmasta, jonka puolustusta on jo vuodesta 1548 alkaen hoidettu Vaxholmista ja sen ympäristöstä. Hyökkäyksen nopeus on siirtänyt valvontaa ja puolustusta Vaxholmin linjalta yhä kauemmaksi merelle. Sunnuntaina isäntänä toimi evl Jonas Olsson.

Lounaan jälkeen tutustuttiin



Osa vierailuun osallistuneista kuuntelemassa esitystä miinanlaskijasta.

Tukholmaan mereltä nähtynä sekä käytiin Wasa-museossa. Museokäynnin jälkeen alkoi kotimatka takaisin vastaamaan täkäläisestä rannikonpuolustuksesta.

Matkalla mukana olleet olivat niin tyytyväisiä kokemaansa, että Rannikkokotikistön Upseeriyhdistyksen on varmasti jatkossakin toteutettava tällaista toimintaa.

Teksti ja kuvat
Pentti Jänkälä



Stridsbåt valmiina ottamaan iskujoukon sisuksiinsa.

■ UUTTA TIETOA

Edellisessä Rannikon Puolustajassa oli juttu L.I. Amiranovin vuonna 1994 julkaisemasta kirjasta Venäjän/Neuvostoliiton laivaston rautatietykistöstä, jossa sivutaan myös Suomessa olleita rautatietykkeitä.

Tätä kirjaa voi tilata ainakin Barbarossa Books-nimisestä postimyyntiliikkeestä, jonka osoite on West Beynon House, 242 High Street, Bromley Kent BR1, United Kingdom. Puh/fax 0181-325 8646. Kirjan hinta on 5,99 puntaa.

Ove Enqvist

■ MYYNNISSÄ

Suomenlinnan Rannikkokotikillan historiikkejä eri saarista sekä tykkiprojektivideoita on vielä saatavissa joitakin kappaleita.

Lisäksi on vuoden 1997 alussa tulossa myyntiin 12 tuuman tykin pienoismalleja.

Tilaukset: Killan sihteeri
Kimmo Ylitalo, puhelin
työ (09) 437 0792,
koti (09) 506 1142

Maanrakennus- urakoitsija KUISMA JORMA TMI

- Kaikki maanrakennusalan työt 20 v kokemuksella
 - Myös erikoiskuljetukset
- (02) 738 7327
0400-326 677
049-326 677
049-122 963

Porvarinpolku, 25390 KIIKALA

VERDANDI
HENKI- JA ELÄKEVAKUUTUS

PL 133 * 20101 TURKU * PUHELIN 010-55010



**RANNIKKOKOTIKISTÖN
OPISTOUPSEERIT**

Kymmenvuotisjuhlakokous Lahdessa

Rannikkokotikistön opistoupseerit ry:n sääntömääräinen syyskokous, joka oli myös yhdistyksen 10-vuotisjuhlakokous, pidettiin 26.10.1996 Lahden päällystökerholla. Juhlallisen tilaisuuden avasi Hämeen Rykmentin komentajan sijaisena huoltopäällikkö maj Timo Hyvönen. Tilaisuutta juhlisti Puolustusvoimien varusmiessoittokunnan jousikvartetti esiintymisellä.

Hämeen Rykmentin mielenkiintoisen esittelyn jälkeen Päällystöliiton edustaja Juha Martin kertoi ajankohtaisista asioista. Päivän päätteeksi pidettiin varsinainen syyskokous. Kevätkokouksen järjestelyvastuuvuorossa on Hanko.

Yhdistykselle valittiin uudeksi puheenjohtajaksi luutnantti Aapo Tokkola Kotkasta. Samalla yhdistykselle valittiin uusi hallitus ja hallituksen jäsenten varamiehet seuraavasti:

Vaasa	Timo Kurki	vara	Timo Koskinen
Turku	Heimo Lempiäinen		Juha Saarinen
Saaristomeri	Jyrki Runola		Petri Kalliomäki
Upinniemi	Harri Sorvisto		Jyrki Hokkila
Helsinki	Kari Laakko		Esko Haapala
	Juha Martin		Matti Kokoi
Kotka	Ari Vihreäluoto		Riku Lehtinen
Hanko	Eero Mehtälä		Heikki Palin
Evp	Mauri Pippola		Vesa Tolmunen

■ *Rannikon Puolustaja -lehden toimitus onnittelee aselajin opistoupseereita hyvästä päätöksestä ryhtyä yhteisen lehtemme tilaajiksi.*

Vuoden 1997 jäsenmaksut

Jäsenmaksun suuruus 79.90 mk/vuosi (sis. Rannikon Puolustaja -lehden)

Ainajäsen 500.00 mk/vuosi (lehti 30 mk:n vuosimaksulla)

Paikallinen yhdistys 100.00 mk + 1 mk/jäsen
Jäsenmaksulaput tulevat jakoon joulukuun aikana paikallisten yhdyshenkilöiden toimesta. Jäsenmaksu tulee olla maksettuna 31.1.1997.

Rannikkokotikistön opistoupseerien edustajana Rannikon Puolustaja -lehdessä jatkaa Kari Laakko. Yhteystiedot Ru-os/Rtk/SIRR, PL 5, 00861 Hki puh 09-1615234 fax 09-1615233.

Kari Laakko



**RT-KERHO
JOHTORENGAS**

Johtorenkaassa tapahtuu

Ensi vuoden alussa, tarkemmin sanottuna 18. tammikuuta 1997, tulee kuluneeksi 60 vuotta rannikkokotikistön reserviupseerien aselajiyhdistyksen perustamisesta. Kerho tunnetaan nyt nimellä Rt-kerho Johtorengas.

Rt-kerho Johtorengaan syyskokous pidettiin 22.10.1996 HRUP:n tiloissa. Vuodeksi 1997 valittiin puheenjohtajaksi edelleen kapt Pentti Jänkälä, ensimmäiseksi varapuheenjohtajaksi ltn Jukka Toukkari, toiseksi va-

rapuheenjohtajaksi ltn Kai Brandstack.

Hallituksen muiksi jäseniksi valittiin (suluissa varajäsen) ylil Pertti E.K. Aalto (kapt Ensio Seelin), ltn Esko Järvi (vänr Toni Aalto), ltn Kimmo V. Kinos (vänr Tapani Larikka) sekä ltn Kare Vartiainen (ylil Jyri Hagman).

Vuoden 1997 toiminnassa haluttiin erityisesti painottaa osallistumista vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen

(RanPat), yhteistyötä aselajikerhojen ja aselajin kanssa sekä kerhon 60. toimintavuotta.

Kerhon 60-vuotisjuhla pidetään maaliskuussa 1997. Kerhon jäsenmaksuun sisällytetään mm Rannikon Puolustaja -lehti.

Kerhon hallitus kokoontuu seuraavan kerran 12.12.1996 klo 17.00 Suomenlinnan perinnehuoneessa. Samana päivänä alkaen klo 18.00 on kerhon pikkujoulu samassa paikassa. Jäsenet puoli-soineen ovat tervetulleita. Ilmoittautumiset Kare Vartiainenille puh 09 5622 100.

Pentti Jänkälä

■ *Rannikon Puolustaja -lehti lukijoineen onnittelee 60 vuotta täyttävää Rt-kerho Johtorengasta.*

MOBIMAR

Marine and Submarine Applications

Innovatiivinen ja osaava meritekniikkayritys Turun Pansiossa.

Erikosalamme ovat vaativat vedenpäälliset ja -alaiset laitteet ja päätuotteemme ovat:

- alumiiniset pinta-alukset ja rakenteet
- aluskorjaukset
- **AmSweep** -öljyntorjuntajärjestelmät

MOBIMAR OY

Postiosoite Katusoite
PL 86 Pansiontie 56 Puh. (02) 2401 100
20101 Turku 20240 TURKU Fax (02) 2401 401



Freeset

Langaton yrityspuhelin

**DECT-järjestelmä
yrityskäyttöön**

- liitetään puhelinvaihteeseen
- pienet ja kevyet puhelimet
- jopa 600 puhelinta yhteen järjestelmään

ERICSSON

Hinauspalvelu

PETRI HAIKARA

Eräkatu 7, Raahen
Puh. 08-223 7041, 08-227 7911
auto 049-280 414

KIIMINGIN SORA OY

Konetie 30, Oulu
Puh. 08-530 7068



**POLVIJÄRVEN
KUNTA**

83700 POLVIJÄRVI
Puh. 013-6301

ÄMMÄN BETONI OY

89601 Ämmänsaari
Puh. 08-710 400



**SUOMENLINNAN
RANNIKKOTYKISTÖKILTA**



Osa Rannikonpuolustajain päivän työmyyristä. Vasemmalta Anne Haikonen, Anja Hallapuro, Kristiina Slotte, Leena Hallapuro, Katri Aaltonen, lipi Grönroos, Anita Pyyskänen, Ursula Alestalo, Tuula Salokannel, Anja Toivonen, Helena Mäkelä ja Anne Kekäläinen. Kuva Toivo G. Mäkelä.

Naisjaos monessa mukana

Suomenlinnan Rannikkotyökistökilleden naisjaos on nuori iältään, mutta sitäkin ahkerampi ja eteenpäin suuntautuva. Naisjaos perustettiin johtokunnan päätöksellä tammikuussa 1995.

Naisjaoksen kokoonkutsujana on koko sen parivuotisen historian aikana toiminut Helena Mäkelä. Ensimmäisen vuoden aikana jäseniä liittyi 23 ja kuluvana vuonna on jäsenistö lisääntynyt seitsemällä henkilöllä.

Killat ovat perinteisesti toimineet jonkinlaisina "herraseuroina", joihin vaimot ovat vuosien varrella ottaneet osaa lähinnä kahvinkeittäjän ja siivoajan ominaisuudessa. Sinänsä kunnioitettavia virkoja, mutta naiset haluavat päästä pois "lokeroistaan" ja toimia myös vapaaehtoisen maanpuolustuksen hengessä.

Näiden parin kuluneen vuoden aikana on naisten aktiivisuus ja toimintahalukkuus yllättänyt varmasti monet miehet.

Mitä on tehty

Suomenlinnan Rannikkotyökistökilleden naiset ovat olleet vaikuttamassa monen yhteisen tapahtuman onnistumiseen. Vuonna 1995 järjestettiin perheretki Kajanuksen saunalle ja Järvön kiltamajalle. Huoltojärjestelyt hoiti naisjaos ja retki onnistui hienosti.

Tämän vuoden Rannikonpuolustajain päivä työllisti ison joukon aktiivinaisia. Juhlaan tulija sai jo alukseen noustessaan tavata ensimmäisiä naisjaoksen jäseniä antaessaan nimitietoja.

Arpojen myynti ja osittain arpajaisvoittojen kerääminen, samoin kuin lähes 400-päisen yleisön tulokahvitus oli naisjaoksen taitavissa käsissä. Lukemattomia työtunteja tehtiin juhlapäivänä ja sitä ennen, joten naiset voivat hyvällä omallatunnolla olla ylpeitä panoksestaan.


Uskallanpa väittää, että moni paikka olisi jäänyt siivoamatta ja moni pieni ja vähän isompikin asia hoitamatta ilman naisia.

Annetaanhan mahdollisuus

Toki ei pidä naisia asettaa vain "lieden ja nyrkin väliin". Monen aktiivisen naiskiltalaisen käytyjen kurssien luettelosta löytyy niin turva- ja ensiapukursseja kuin eloonjäämiskurssejakin ja olihan viisi kiltamme naisjäsentä mukana ensimmäisessä RYT-harjoitussessakin Isosaarella.

Mielenkiinnolla seurataan naisjaoksen kohtaloa ensi vuoden puolella. Rannikkotyökistö saa ensimmäiset naispuoliset varusmiehensä ja se ajaa naisjaoksen pakosta jonkinlaiseen muutokseen. Tämän päivän naiset ovat aktiivisia ja haluavat toimia ja oppia uutta niin turvallisuudesta kuin maanpuolustuksestakin, joten suodaanhan heille siihen mahdollisuus.

Anu Vuorinen



KERÄÄN
I Apteekki
90
1902-1992

AHTI NOKELA
KAUPPAKAARI 11 puh. 246 322
KAUPUNGINTALOSSA



**Helsingin
NMKY:n Sotilaskoti**
Santahamina

VALLILAN TAKOMO
Punkka



Autonjousitakomo Vallilan Takomo Oy
Arinatie 5, 00370 HELSINKI
☎ 09-506 1881 • Fax 09-506 1709

AQUANTA UNISYS

Oy Unisys Ab
PL 45, 02201 ESPOO
Puh. (09) 45 281
Fax: (09) 4528 400
<http://www.unisys.fi>



Lähes 100-vuotias perinteinen ravintola hyvän ruoan ja juoman ystäville. Kokkimme hääräilee kanssamme joka päivä klo 9:stä alkaen valomerkkiin.
HYVÄÄ JOULUA! TERVETULOA
PUH./FAX 603 455

SOCITEC - VAIMENTIMET suojaavat instrumentteja ja laitteistoja iskuiltä ja tärinältä. Valmistetaan MIL, SEFT, AIR, GAM, BV y.m. standardien mukaan. Kaikki laskelmat suoritetaan veloituksetta.



OY VANTEKNO AB PL 191
Puh./Fax: 09-694 9453 00181 HELSINKI



Malli, taiteilija ja taustalla lopputulokset.



RANNIKKO-TYKISTÖ-KOULU

Juhltaa aamusta iltaan

Perinnepäivän päivätalouksessa paljastettiin Rannikkotyökoulun entisen johtajan everstiluutnantti Timo Kaukorannan muotokuva, minkä jälkeen siirryttiin maittavalle juhlaaunalle muonituskeskuksen tiloihin.

Illalla juhlaa jatkettiin koulun päärakennuksessa järjestetyssä cocktailtilaisuudessa, mihin oli oman väen lisäksi kutsuttu koulun yhteistyökumppaneita. Tilaisuudessa Pääesikunnan aselajiosasto luovutti koululle 27-vuotispäivälahjaksi upeaan vitriiniin asennetun rannikko-ohjus 63:n.

Iltajuhlassa muistettiin Rannikkotyökoululta vuoden aikana uusiin tehtäviin siirtyneitä henkilöitä luovuttamalla kullekin koululla palvelujen vuosien mukaisesti kuuluvat perinne-esineet.

Vieraitten jo poistuttua vietettiin oman väen kanssa koulun päärakennuksen yläkerran kunnostettujen luokkien juhlalliset avajaiset. Tilaisuudessa ruuvattiin luokkien oviin uutuuttaan hohtavat nimikilvet. Kadettien luokka sai nimen Yxtottinen ja opistoupseerien luokka nimen Bengtskär.

Jori Harju

RtK:n perinnepäivä

Rannikkotyökoulu vietti 27-vuotispäiväänsä perinteisin juhlallisuuksin 1.11.1996. Aamu aloitettiin juhlallisella lipunnostolla koulun lippukentällä. Samassa tilaisuudessa luovutettiin kiertopalkintona kulkeva työkoululuttajan kivääri vänrikki Pasi Heikkilälle saavutetuista hyvistä koulutustuloksista.

Aamun tilaisuudessa koulun johtaja majuri Jukka Tilli kertasi koulun historiaa ja muistutti mieliin sen, että koulun varsinaisen

perustamispäivä oli syyskuun ensimmäinen vuonna 1969. Tätä päivämäärää sotahistoriallinen Tutkimuslaitos ei kuitenkaan aikanaan puoltanut koulun vuosipäiväksi.

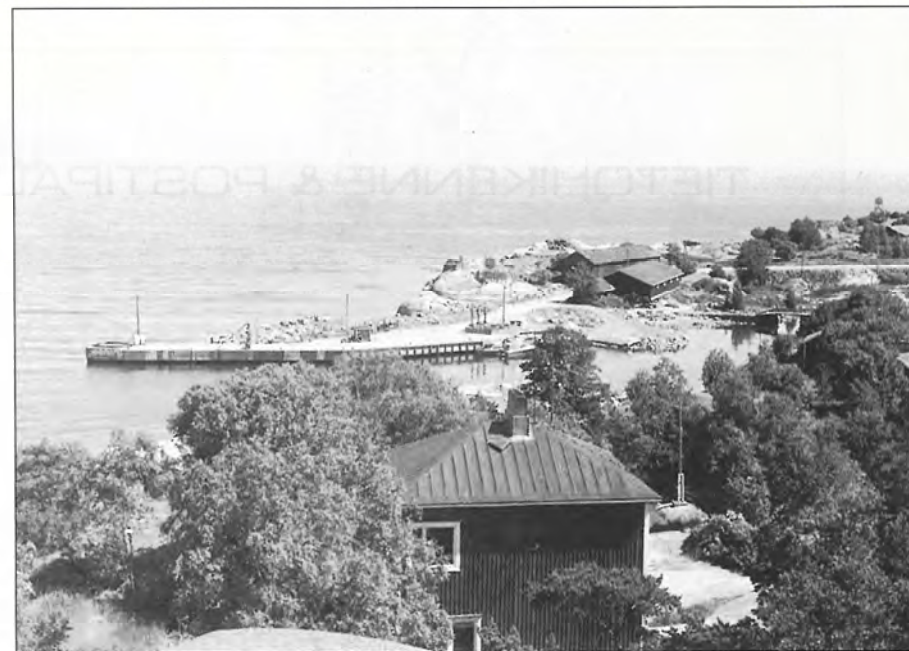
Näin Rannikkotyökoulun vuosipäiväksi, eli nykyiseksi perinnepäiväksi valittiin vuonna 1930 tapahtuneen meripuolustuksen kootun koulutuksen aloittamisen ajankohta, eli Merisotakoulun perustamisen päivämäärä, marraskuun ensimmäinen.

BODA-
VARMUUSLUKKO
BJÖRKBODA LÅS OY AB
25860 Björkboda • Puh. (02) 424 402



RANNIKKO-SOTILASKOTI-YHDISTYS

Täällä Russarön linnakkeella toimi harjoituksen aikana kaksi sotilaskotia.



Sotku toimi yhteisleirilläkin

Syyskuun lopulla järjestetyllä rt:n yhteisleirillä HanRPston alueella vastasi sotilaskotitoiminnasta Rsky:n Hangon paikallisosasto. Lisäksi meitä muita vahvistukseksi tulleita oli muutamia. Harjoituksen sotilaskotipäällikkönä toimi paikallisen osaston puheenjohtaja Maija Lytykäinen. Hän vastasi sotilaskotitoiminnan suunnittelusta ja toteutumisesta sekä sisarten hyvinvoinnista.

Sotilaskotitoiminta keskittyi Hangon ja Russarön sotilaskoteihin sekä leiri- ja telttasotilaskoteihin Hästö-Busössä ja Syndalenin leirialueella. Viimeksi mainitun toiminnasta vastasivat Dragsvikin Sotilaskotiyhdistyksen sisaret.

Saarissa sijainneissa erillisyyksiköissä käytiin yhtenä päivänä

veneellä. Lisäksi sotilaskotiauto palveli Russarön linnakkeella. Sotilaskotien aukioloajat oli etukäteen sovitettu viitteellisiksi, joista harjoituksen kulun myötä joustettiin silloin kun se oli mahdollista.

Harjoittelua tositalannetta varten

Itse työskentelin Russarön sotilaskodissa ja autossa. Auto siirrettiin aina päiväksi Majakkaniemen henkilökunnan avustuksella, koska meillä siskoilla ei ollut ajolupaa eikä varmasti taitoaakaan, vaikka kyllä tiesimme mistä auto käynnistetään ja sammutetaan.

Vapaaehtoistyötunteja kertyi viikon aikana yli kuusisataa. Näin me rannikon sisaret jälleen

kerran harjoittelimme myöskin poikkeusolojen sotilaskotitoimintaa saaristossa.

Kiitos kaikille leirille osallistuneille sotilaskotisisarille, sotilaskodinhoitajille ja etenkin Hangon paikallisosaston sisarille. Kiitos myöskin henkilökunnalle yhteistyöstä ja saamastamme tuesta. Meillä kaikilla oli mukavaa, suosihan sääkin meitä, mitä nyt hieman kotimatalla keinutteli, mutta eihän sitä muuten olisi tiennyt meren läheisyydessä olleensaakaan.

Riitta Kivinen, Kotka

■ Yhteisleirillä olleet haluavat lähettää kaikille operaatioon osallistuneille sotilaskotisisarille parhaimmat kiitokset upeasta palvelusta.

KONEMAKASIINI

Ketuntie 1, Taivalkoski
Puh. 08-841 732

AUTION KIINTEISTÖHUOLTO

85820 Oksava
Puh. 08-766 244

TIETOLIIKENNE & POSTIPALVELUT



KOKOAMME YHTEYDET VOIMAKSI



SUOMEN PT

Taito-ottelu

Rannikkotyöstön yhteisleirillä syyskuun lopulla järjestettiin joukko-osastojen välinen kanta-henkilökunnan taito-ottelu. Ensimmäisen kerran tällainen kilpailu toteutettiin viime vuonna ja nyt siitä on jo muodostunut uusi ja haastava perinne.

Taito-ottelu muodostuu teoriaosasta ja käytännön osaamista mittaavista rasteista. Jokainen joukko-osasto asettaa kolmihenkisen joukkueen, missä on oltava yksi upseeri ja kaksi opisto-upseeria.

Teoriakokeessa jokainen vastaa henkilökohtaisesti kysymys-sarjaan, missä tänä vuonna oli 30 monipuolisesti aselajin toiminnat kattavaa kysymystä. Koe muodostuu monivalintakysymyksistä, joissa on yksi tai useampi oikea vaihtoehto. Koe on sikäli julma, että jokaisesta väärästä vastauksesta saa miinuspisteitä.

Kokeessa joukko-osaston tulokseksi lasketaan kaikkien joukkueen jäsenten saamien pisteiden painotettu keskiarvo. Tänäkin vuonna jotkut vastaajista onnistuivat hankkimaan teoriaosuus-

desta lukuarvoltaan kohtuullisen suuren, mutta miinusmerkkisen saldon. Tällainen rasittaa rankasti joukko-osaston kokonaistulosta, joten hyvään menestykseen on jokaisen joukkueen jäsenen hallittava laaja-alaisesti aselajiasiat.

Käytännön osaamista mittaavassa osuudessa jokainen joukkue toimii viidellä rastilla tiiminä. Eri rasteilla joukkueet joutuvat määrääjassa suorittamaan erilaisia toimenpiteitä Ranta-järjestelmällä sekä viesti- ja mittausvälineillä. Eri tehtävistä saa täydet pisteet, mikäli kaikki toimenpiteet on toteutettu oikein sallitussa ajassa.

Tänä vuonna käytännön toimenpiteet onnistuivat joukkueilta kohtuullisen hyvin, mutta suhteellisen vaikeassa teoriaosuudessa oli huomattavan suuria vaikeuksia.

Ankan taiston lopputulokset muodostuivat kilpailun juryn hylättyä protestin jälkeen yhden teoriakokeen kysymyksen seu-

raaviksi: (yhteispisteet/teoria/käytäntö)

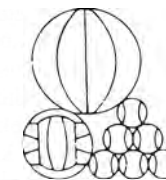
1. KotRPsto	66	13	53
2. HanRPsto	62	10	52
3. TurRR	48	7	41
4. SIRR	48	9	39
5. VaaRPsto	35	1	34

Vaasan Rannikkopatteristo oli nyt ensimmäistä kertaa mukana tässä kilpailussa, joten heidän joukkueellaan ei ollut vielä tänä vuonna tietoa siitä, kuinka vaativa tämä kilpailu todellisuudessa onkaan.

Jo toisen kerran peräkkäin jäi joukko-osastojen välinen suoramunna kilpailu hurjasta kelistä johtuen ampumatta.

TKa

■ PS. Lehden toimitus onnittelee Kotkan Rannikkopatteristoa jo toisesta peräkkäisestä henkilökunnan taito-ottelun voitosta.



LAAJASALON
PALLOILUHALLIT
SARVASTONKAARI, P. 698 7654
00840 HELSINKI



TIISTENJOEN
OSUUSPANKKI

Kuortaneentie 1506, 62165 Tiistenjoki
Puh. 06-4377 098

JÄNTEVÄÄ SUOMEN AUTONOMIAN AJAN MERIPUOLUSTUKSEN KUVAUSTA

■ *Tapani Mattila – Olavi Vitikka: "UHKA LÄNNESTÄ – Suomen meripuolustus autonomian aikana", Suomi Merellä -säätiö, Helsinki 1996, 222 sivua, yli 100 kuvaa.*

Kirjan hinta 150 mk; kirjakau-poista ja merivoimien joukko-osastojen Meriupseeriyhdistyksen yhdyshenkilöiltä.

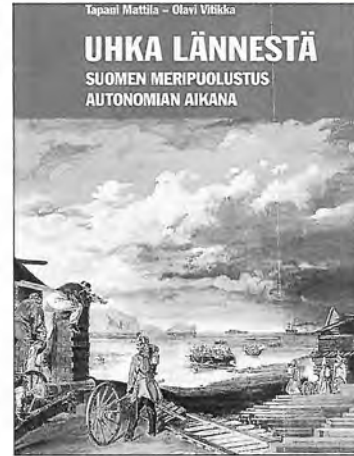
Suomalaisen sotahistorian tutkimuksen kentässä on suurena aukkona ollut suuriruhtinaskunnan eli autonomian ajan meripuolustustamme ja alueeseemme liittyviä merisotatoimia kokonaisvaltaisesti ja yhtenäisesti kuvaavan teoksen puuttuminen tuota niin mielenkiintoista aikaa muutoin kuvaavien ansiokkaiden tutkimusten ja julkaisujen rinnalta. Kansan parissa tietämys tuosta runsaan sadan vuoden ajanjakson meririntamatapahtumista on paljolti rajoittunut hajanaisiin käsityksiin "Oolannin sodasta" aivan kuten Suomen Kaarti Balkanin retkineen on saanut tuossa tietoisuudessa edustaa aikakauden suomalaisia maavoimia ja maasodan tapahtumia.

Nyt olemme saaneet kaivatun teoksen. Tunnetut pätevät merisotahistorioitsijamme komentaja valtiotieteen maisteri **Tapani Mattila** ja yleisesikuntakommodori **Olavi Vitikka** ovat asiantuntemuksensa, aidon kiinnostuksensa, mittavien arkistotutkimustensa ja lähdeaineistoon syventymisensä pohjalta luoneet selkeän ja kokonaisvaltaisen kuvauksen siitä, mitä merellisen suuriruhtinaanmaamme rannikoilla ja lähivesillä tapahtui Suomen tultua liitetyksi vuonna 1809 "kansakuntien joukkoon korotetuna" autonomisena valtiona keisarilliseen Venäjään siihen saakka kun keisarikunta vallankumo-

uksien kautta kukistui ja Suomen kansa sai kaipaamansa itsenäisyyden, mihin se oli autonomian aikana kypsytynyt ja valmistautunut.

Kirjoittajat piirtävät jo aiemmista maamme merisotahistoriaa kuvaavista julkaisuistaan tutulla selkeällä ja loogisella tyylillä eteemme niin hyvin maamme meripuolustusta koskevat päätöksenteot, meripuolustussuunnitelmat, meripuolustuksen organisoinnin, siihen liittyvän koulutuksen kuin myös kaiken tuon aika ajoittuvan tapahtuman koetukselle joutumisen. He ovat myös riittävällä tarkkuudella tuoneet esille pääkysymyksen yleiset suomalaiset, venäläiset, eurooppalaiset ja jopa yleismaailmalliset viitekehykset. Meripuolustuksen organisoimisen ja sen toimivuuden riippuvuus muista merenkulullisista, aineellisista ja henkisistä voimavaroitehtävistä on muistettu ottaa kiintoisasti huomioon samoin kuin merivoimatehtävien vaikutus muihin kansallisiin ja kansainvälisiin toimintoihin. Suomi on aina ollut merivaltio pitkin merirajoineen. Mattilan ja Vitikan teos selvittää voimaperäisesti tuota viikinkiajoista juontuvaa historiallista totuutta.

Asiantuntijoille kysymysten asettelu ei liene tuottanut vaikeuksia. Se on selkeä ja kattava. Vastausten etsimiseen on todella paneuduttu ulkomaisia arkistoja myöten. Työn kiintoisuutta lisäävät runsaat tapahtumien yleiskulun kuvausta täydentävät ja elävöittävät yksityiskohdat samoin kuin tekijöiden käyttöönsä hankkimat aikalaiskuvaukset. Kirjoittajat ovat onnistuneet jäsentämään käytössään olleen tietoaineiston kattavaksi ja loogiseksi kokonaisuudeksi. Des-



kriptioista on selkeästi pyritty analyttiselle tasolle milloin se on yleensä vain ollut mahdollista. Viimeksi mainitussa tärkeässä tutkijantehtävässä on syytä mainita erityisesti Suomen merkitystä silloisen Pietarin ja sen kautta koko keisarillisen Venäjän suojana osoittavien tapahtumien selvitys, mikä luo vankkaa pohjaa myöhempien aikojen tapahtumien pohdiskelulle ja niiden selittämiseksi.

Sen ohella, että meitä suomalaisia luonnollisesti kiinnostavat maamme asema Itämeren meristrategisessä kentässä, suurvaltojen pyrkimykset ja toimet tuossa kentässä, varsinkin kun ne ovat ulottuneet usein maamme rannikoille kaikkine heijastusvaikutuksineen, meitä kiinnostaa välittömästi omaan maahamme liittyvä meripuolustus ja siinä erityisesti suomalaisten oma osuus ja vaikutus. Tekijät ovatkin antaneet näiden keskeisten kysymysten tarkastelulle runsaasti tilaa. Meriekipaashien perustaminen ja toiminta monine kiintoisine vaiheineen, ongelmineen ja sidonnaisuuksineen maamme rannikoiden muihin toimintakenttiin samoin kuin puolustuk-

semme kokonaisuuteen on saanut hyvin tarkan ja eloisan kuvauksen tekijöiden kynästä. Sama koskee maamme asukkaiden asenteita, omia puolustustoimia ja kokemuksia Itämeren eli Krimin sodan aikana ja ajoilta. Kiinnostavia ovat myös kertomukset suomalaisista miehistä keisarillisen laivaston ja erityisesti Itämeren laivaston palveluksessa. Tuo palvelushan tarjosi monille suomalaisille meriupseereille upeitakin virkauria aina täyden amiraalinkin arvoon saakka. Ei ole ihme, että Haminan Kadettikoulun jättämään joutunutta Mannerheimiakin kiehoi meriupseerin ura, jolle suvun perintökin veti.

Kun Suomen meripuolustus Pariisin rauhasta kansallisen sotaväkemme lakkauttamiseen eli puolen vuosisadan ajanjakso vuoteen 1905 sekä poliittinen ja sotilaallinen kehitys ensimmäisen maailmansodan edellä ovat Mattilan ja Vitikan runsaasta tietolaarista saaneet jäntevät kuvauksensa, he vievät sitten lukijansa ensimmäisen maailmansodan tapahtumiin Suomen rannikoilla ja Itämeren alueella. Tekijöiden vaivannäön tuloksena niihin on sisällytetty erinomaisen tarkka selvitys englantilaisten sukellusveneiden toiminnasta tuon sodan eri vaiheissa. Eivätköhän tämän tapaiset selvitykset samoin kuin Itämeren sodan heijastuminen Itämerelle kiinnostaisi englantilaisia ja ranskalaisiakin. Ruotsalaisia puolestaan uskoisi kiinnostavan miten heidän jättämänsä paljolti murheellinen meripuolustusperintö siirtyi Venäjälle ja Suomen Suuriruhtinaskunnalle. Krimin sodan ja ensimmäisen maailmansodan aikaiset merisotatapahtumat Itämeren piirissä ovat luonnollisesti sidoksissa

myös läntisen naapurimaamme meripuolustukseen ja merisotahistoriaan

Yli kaksisataasivuinen runsaasti kuvitettu "Uhka lännestä"-teos alaotsikkonaan "Suomen meripuolustus autonomian aikana" kuuluu asiantuntevuudessaan, sisältörikkaudessaan ja sujuvuudessaan niihin historiateoksiin, joita ei kerran käsiinsä otettuaan hevin pane pois ennenkuin on antanut koko autonomian ajan meripuolustuksemme ja merisotahistoriamme soljua kiintoisana kavalkadina silmiensä ohitse ja aivojensa tietoisuuteen.

Teos kiinnostaa ymmärrettävästi ei vain meripuolustuksemme historiaa harrastavia vaan myös kaikkia, joita maamme

tuon yli satavuotisen historiajakson kohtalot ja vaiheet suvantoineen ja sortovuosineen askarruttavat, vaivaavat ja viehättävät. Maamme meripuolustuksen liittyminen Itämeren strategisesti, operatiivisesti ja taktillisestikin mielenkiintoiseen ja omaperäiseen toimintaympäristöön ja sen seurauksena muidenkin suurvaltojen, Saksan ja Englannin ajoittain vahvoihin intresseihin lisäävät lukijan kokonaiskuvaa meren merkityksestä yleensä rauhan ja sodan aikoina kuin myös maamme merellisistä sidonnaisuuksista ja niiden seurannaisuuksista.

Matti Lappalainen
Professori, yleisesikuntaeversti

KTK • kuljetukset



- kiviainestoimitukset
- maanajot
- autonosturit
- vaihtolavat
- tarvikukuljetukset
- rahtikuljetukset
- jakelukuljetukset
- konttikuljetukset

Kaikki palvelut uudesta numerostamme

06-822 7660

OY KOKKOLAN AUTOILIJAT
Jänismaantie 17-19 67800 KOKKOLA

OY AUTO - REHN AB

Krogårdintie 23, 10300 Karjaa
Puh. 019-233 239, fax 019-230 039



RAISSIOSSA LEMMIKKI- ELÄINLIKE

Lemmikillesi parasta
Akvaario plus tarvikkeet.
Kalat ja kasvit, linnut, jyrsijät ja tarvikkeet.
Myös hevostelijoille kaikki tarpeellinen.
Koiralle ja kissalle sekä ruoat että
tarvikkeet.
Varppenaukio 3
K-CENTER II krs.
Ark. 10-18, La 9-13
Puh. 02-438 4546



KONE-TUOMI TUOMI-KROMI OY Tilaukonepaja

Vahdontie 9, Turku
Puh. 02-2386255



Riihenmäentie 6, 04600 Mäntsälä
Puh. (019) 6880 651
Fax (019) 6880 810

AUTO-ROST BENGT PADA

Laihiantie 217, 65520 Helsingby
Puh. (06) 320 1151



MAXMO KOMMUN

66640 MAXMO
Puh. (06) 345 0040, Fax (06) 345 0227

RANNIKOTYKISTÖN HISTORIASARJA ON MUUTEN HYVÄ JOULULAHJAIDEA!

MiG-29 on PETTYMYS?

**MiG-29 Fulcrum, jota
pidettiin kylmän sodan
aikana vakavana uhka-
na Naton ilmavoimille,
on haukuttu lyttyyn
ainoassa länsimaisessa
yksikössä, missä näitä
koneita on käytössä.**

Luftwaffen hävittäjä-
lennosto 73:n laivu-
eenkomentaja, ever-
stiluutnantti Johann Koeck on
asettanut Fulcrumin suoritus-
kyvyn kyseenalaiseksi viiden
vuoden lentokokemuksen pe-
rusteella. Hän epäilee, että
Pentagonin analyttikot kuva-
sivat MiG-29:n vakavaksi uh-
kaksi mille tahansa vastusta-
jalle vain siitä syystä, että
USA:n puolustusmenot kyet-
tiin pitämään Reaganin ja
Bushin hallintokausilla riittä-
vän korkealla tasolla.



MiG-29 kuvattiin kylmän sodan aikana vakavaksi uhkaksi Naton ilmavoimille.

Näihin tietoihin nojautuen
Saksassa parlamentaarikot
ovat vuosien varrella useaan
otteeseen vaatineet yhteisen
Euro-hävittäjä ohjelman kes-
keyttämistä ja sen sijaan uu-
sien MiG-29 -koneiden han-
kintaa.

Everstiluutnantti Koeck'n
kritiikki on armotonta. Hän ku-
vailee koneen epäluotettavak-
si, liian pienen lentomatkan
sekä työntövoiman omaavak-
si ja keskimatkan ilmasta-il-
maan taisteluominaisuudet
täysin puutteellisiksi.

MiG-29:n tutkan hän ker-
too olevan epäluotettavan ja
vaikeasti huollettavan. Lisäk-
si tutkasta puuttuu todellinen,
paljon mainostettu katso-alas,
ammu-alas kyky. Myös ko-
neen tutkavaroitussjärjestel-
män Koeck sanoo olevan lä-
hes käyttökeltottomia.

Kaikista näistä syistä joh-
tuen MiG-29:llä voidaan kat-

soa olevan vain hyvin rajoi-
tettu itsenäinen taistelukyky

Jotakin hyvääkin

Ainoastaan MiG-29:n lähitai-
teluominaisuuksia kehuaan
maininnalla "the best of the
best". Tähän vaikuttavat ko-
neen erinomainen aerodyna-
miikka, kypärätähtäin, infra-
punamittaimet sekä AA-11
Archer lähitaisteluohjus.

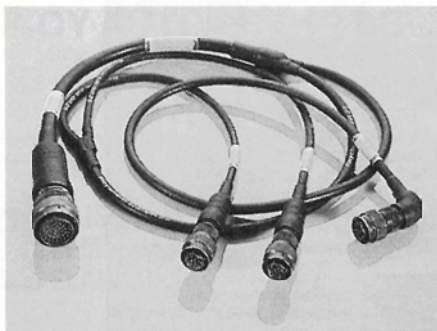
Parannusehdotuksena
everstiluutnantti Koeck esittää
MiG-29:ään GPS-paikannus-
järjestelmää, 9 kN:a lisää
työntövoimaa, suurempia si-
säisiä polttoainesäiliöitä sekä
AMRAAM'in kaltaisia keski-
matkan ilmasta-ilmaan ohjuk-
sia.

MiG-29 otettiin palvelus-
käyttöön vuonna 1983 ja Luft-
waffen käyttöön koneita jäi
Berliinin muurin sortumisen
jälkeen 1989. Tämän ajan-
kohdan jälkeen on Venäjällä

tehty MiG-29:ään lukuisia pa-
rannuksia, jotka pääosin pi-
tävät sisällään everstiluut-
nantti Koeckin esittämät asi-
at. Lisäksi Venäjällä on ra-
kennuttu koneeseen myös il-
matankkauskyky.

Näillä uusilla ominaisuu-
ksilla varustettuna MiG-29
myytiin vuonna 1994 Malesi-
alle ja nyt sellaisia tarjotaan
avoimesti kaikille länsimaisil-
le ilmavoimille.

JDW 16.10.96



MIL- ja VG-normien mukaiset kaapelit ja muotokappaleet vaativiin sovellutuksiin. Tarvittaessa häiriösuojattuna aina EMP-tasoon asti.

Raychem

Tiilitie 10
01720 Vantaa
Puh. 09-41788720
Telekopio 09-3489721

KOIRAN OMISTAJA – KOULUTTAJA



TELEHALLITUKSEN TYYPIHYVÄKSYMÄ koirien koulutuslaite DOG TRAINER 700-DT on ainoa maassamme hyväksytty malli. Laite poistaa kovienkin koirarotujen koulutuksesta "patukan ja monon", lisäksi se säästää satoja peuroja ja poroja koirien raatelulta, sekä antaa rauhan "naapurin" lampaille, kissoille ja kanoille. Laitteen eläinsuojellullinen arvo on kiistaton. Hinta. 3.200 mk.

HAUKUNRAJOITIN MODEL 190-DT Haukkuvia koiria voit kuulla kodissasi, naapurissa, kenneleissä, puistoissa jne... Pieni haukahdus ei siilti ole tuomittavaa, mutta liika haukkuminen rasittaa naapureitasi. Laite opettaa koiran olemaan haukkumatta silloin, kun se ei ole toivottavaa. Hinta 1.500 mk.

Maahantuojat:

PENTTI HEINO

Vihnushovi, 37150 Nokia, puh. (03) 341 1188, fax (03) 342 5274

KUNTOLEHTI

Tilaa ilmainen näytelehti
Puh. 03-884 5035

Tilintarkastustoimisto Sillanpää & Suuripää Oy

KHT-yhteisö
Itsenäisydenkatu 17 A
33500 Tampere
Puh. (03) 261 7870
Telefax (03) 253 2420

LÄNSI-LAPIN KULJETUS JA RAIVAUS OY

Verkkotehtaankatu 1, TORNIO
Puh. (016) 446 989

Englannissa korkeakoulutuksen saanut Kiropraktikko Markku Veilo D.C.

(Doctor of Chiropractic)
Sibeliuksenkatu 3 B 17, Hämeenlinna
Ajanvaraukset ma-ke klo 8-12 Puh. 03-653 24 72

Asianajotoimisto LAURI YLIKYLÄ

Linnankatu 13 a A, 20100 Turku
Puh. 02-250 0400, fax 02-250 0506

SUNDS DEFIBRATOR PANELHANDLING OY

PL 15, 15561 Nastola. Puh. 03-882210

JORMA JÄRVIMÄKI KY

Sorvaukset, hitsaukset, putkien taivutukset, jrsinnät, rautarakenteet.

Kallioportintie 2, Hangasmäki, 13210 Hämeenlinna
Puh./fax 03-653 6613

KIIKALAN KIVIPUU KY

Tulisijamuuraukset, hopealoimutakat
Sarininkulmantie 49, 25380 Rekiäki
Puh. 02-7483 420, 049-531 220

Rannikon viestitoimintaa käsittelevä sarja jatkuu

Puhelin... Puhelinverkko... Monipalveluverkko...?

Puhelin luo perustan lähes kaikelle nykypäivän toiminnalle mikä näkyy ja kuuluu. Jokaisessa toimistossa ja toimipaikassa on puhelin sekä useilla henkilöillä on lisäksi matkapuhelin. Tämän lisäksi tarvitaan useita muita päätelaitteita mitkä toimivat puhelinverkon välityksellä. Tähän on johtanut informaation lisääntyminen ja vaatimus sen siirtämisestä reaaliajassa.

■ Puhelimen keksi Alexander Graham Bell vuonna 1875. Patentin hän sai keksinnöllään 7.3.1876 ja ensimmäinen teknisesti onnistunut ymmärrettävää puhetta siirtänyt puheyhteys muodostui jo 10.3.1876. Puhelimesta tuli heti menestystuote. Vuoden 1877 lopussa Pohjois-Amerikassa oli käytössä jo 150 000 puhelinta.

Suomeen ensimmäisen puhelimen toi toimittaja Henrik Tikkanen Philadelphian maailmannäyttelystä vuonna

1876. Ensimmäisen puhelin-yhteyden Suomessa rakensi vuonna 1877 metallitehtailija Johan Nissinen Helsingissä Annankadun ja Eerikinkadun välissä sijainneiden myynti- ja konttorihuoneistojensa välille.

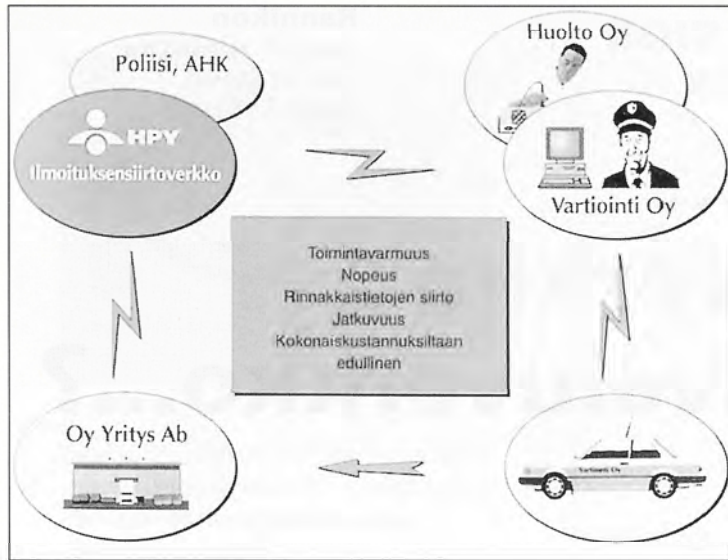
Kaikki muuttuu

Puhelimen toimintaperiaate pysyi muuttumattomana yli sata vuotta. Vasta elektronikan ja digitaalitekniikan viimeaikainen kehitys on perusteellisesti muuttanut puheli-

men rakenneosia ja toimintaperiaatetta vastaamaan puhelimen nykyaikaisia käyttötarkoituksia. Nykyään puhelimiksi luetaan myöskin matkapuhelimet niiden käyttäessä siirtoteinä yleistä puhelinverkkoa.

Puhelinverkko on myös kokenut rajuja muutoksia. Alkujaan riitti, että kullekin tilaajalle on oma johdin keskukseseen, mistä keskuksen välittäjä yhdisti puhelun vastaanottajalle. Nykyajan puhelinverkko on yhtä suurta tietoliikenneverkkoa, jossa vain osa liikenteestä on puhelinliikennettä.

Tulevaisuuden ja osin jo käytössä oleva maailmanlaajuinen televerkko on nimeltään digitaalinen monipalveluverkko (ISDN – integrated services digital network), mikä tosin on toteutunut vasta läntisten teollisuusmaiden osalta.



Digitaalinen verkko tarjoaa monia mahdollisuuksia esimerkiksi erilaisten turvajärjestelmien toteuttamiseen.

Tämä mahdollistaa eri tietoliikennemuotojen integroimisen samaan verkkoon helposti, koska digitaaliseen muotoon koodattu signaali on samankaltaista alkuperästä tai käyttötarkoituksesta riippumatta.

Digitaalisuuden ihmeitä

Verkon digitaalisuudesta käyttäjä saa ensikosketuksen soittaessaan puhelimella ja todetessaan, että valinnan suorituksen jälkeen ei enää kuulu "takautuvaa" raksutusta kiertovalitsimen toimittaessa valintaa omaan verkkaiseen tahtiinsa.

Lisäkosketusta verkon mahdollisuuksiin saadaan käytettäessä puhelimella käyttäjän ohjaamia toimintoja kuten jonotusta, viimeisen numeron toistoa, soitonsiirtoa

ja lukuisia muita mahdollisia toimintoja.

Nämä toiminnot ovat operaattoreiden tarjonnasta riippuvaisia ja osa on ilmaisia osan ollessa maksullisia. Kui-



Tietokoneen liittäminen puhelinveerkkoon on arkipäivää jo monissa kotitalouksissakin. Kuvassa kannettavaan mikeroon suunniteltu nykyaikainen modeemi.

tenkin puhelinliikenteen vaatimat toiminnot ovat vain murto-osa verkon kapasiteetista ja käyttötarkoituksesta.

Verkon käytölle ei tunnu olevan rajoja. Tällä hetkellä sitä käytetään puhelinliikenteen välittämisen lisäksi tiedonsiirtoon, kuvien siirtoon, järjestelmien ylläpitoon, pankkien ja yritysten tietoliikenteen välittämiseen ja jopa kesämökin palo- ja murtohälytyksen välittämiseen. Sovelluksilla on vain yksi rajoitus – ne on voitava muuttaa digitaaliseksi.

TV:sta kodin yleiskone

Lähitulevaisuuden sovelluksista seuraavaksi on tulossa digitaalinen televisiokanava,

yleisradiokanavien siirtyminen verkkoon ja kodin viihdeboksi. Televisiokanavien osalta digitalisoiminen tuottaa suuria kustannussäästöjä ohjelmien tuotantomahdollisuuksien lisääntymisen myötä varsinkin mainosohjelmissa.

Viihdeboksi antaa kuluttajalle mahdollisuuden tilata televisioonsa haluamanaan aikana haluamansa elokuvan tai lähipizzeriaasta pizzan. Seuraava askel tulee olemaan verkkotietokone (NC –

netcomputer). Tällöin kuluttaja tarvitsee vain käyttöpaneelin minkä avulla hän työskentelee ja päätteeksi kelpaa televisio.

Tämä vapauttaa kuluttajan kalliista kömpelöstä ja toimintahäiriöisestä kotitietokoneesta. NC tarjoaa kuluttajalle mahdollisuuden käyttää vain niitä ohjelmia ja pelejä sen ajan jonka hän tarvitsee. Näin ollen hän maksaa vain käyttämästään ohjelma-ajasta ja saa laadukkaat ja monipuoli-

set ohjelmat käyttöönsä tarvitsematta ostaa kalliita ohjelmapaketteja.

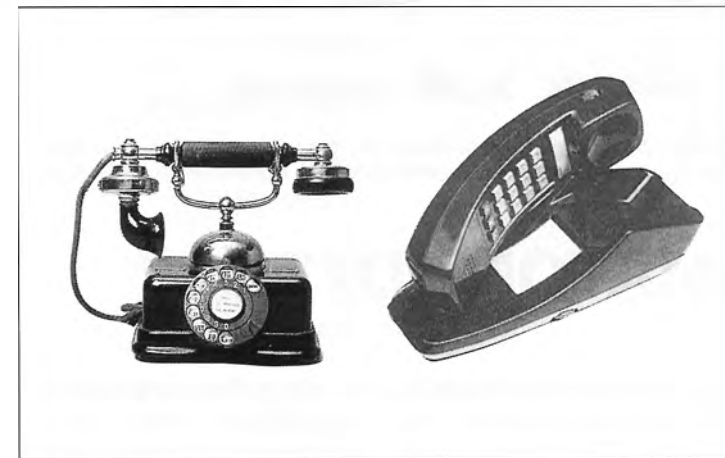
Verkkokin on viisas

Nykyajan tietoliikenneverkko tarvitsee runsaasti siirtoteitä. Nykyään on käytössä suuren tiedonsiirtokapasiteetin omaavia valokaapeleita. Yksin kaapelit eivät luo verkon siirtokykyä vaan varsinainen äly siirtokykyyntä tulee kanavointilaitteista, mitkä jakavat käytettävien yhteyden usean kanavan käyttöön samanaikaisesti ja keskuksista joiden tehtävä on välittää liikenne oikealle yhteydelle nopeasti.

Nykyajan verkkotyökalutkin ovat digitaalitekniikkaan perustuvia, jolloin varsinaista aitoa fyysistä yhteyttä ei tarvitse muodostaa tilaajien välille ja näin varata tyhjää kapasiteettia reserviin. Yhteydet muodostetaan virtuaalisesti tarpeen mukaan.

Näin runsaassa sadassa vuodessa on menty eteenpäin. Varmaan herra Bell olisi tyytyväinen jos tietäisi mihin hänen keksintönsä on johtanut kaikkine sovelluksineen ja tulevaisuuden näkymin.

Jouko Vesanen



Kun vuonna 1919 otettiin käyttöön kiertolevypuhelin ja näppäinpuhelin vuonna 1974, oltiin vielä kaukana tämän päivän järjestelmien tarjoamista palveluista.



Parasta nestettä

Neste Resins Oy

49400 Hamina puh. (05) 74931
79600 Joroinen puh. (017) 571350

TERVEHDIMME RANNIKON PUOLUSTAJIA

LVI-FORUM OY
Oulu

VERHOOMO T. AALTO
Nastola

OSUUSKUNTA ITÄJALOSTUS
Pieksämäki

LAURILAN BETONI
Kyröskoski

TUUSULAN KTK OY

FUJI FINLAND OY
Vantaa

KONSULTTITOIMISTO
J.W. MAJURINEN OY
Helsinki

CONTROL POWERS SUOMI OY
Helsinki

VARUBODEN

KIRKKONUMMEN ERÄVARUSTE
Kirkkonummi

SANTAHAMINAN
SOTILASKOTIYHDISTYS
Kadettikoulu

HUGO ANDERSSON KY
Vesi- ja lämpöjohtoliike
Kauniainen

HARJUN BAARI
Paltamo

NESTE-MYYNTIPISTE U. KARJALA
Paavola

METSÄKONE KELAT OY
Ämmänsaari

LAAKSOJOEN MAITOKUNTA
Ylivieska

V. LIPPONEN KY
Nivala

RANNIKON KALUSTETYÖ OY
Raahe

MAANRAKENNUSLIIKE
RAIMO PYYKKÖNEN KY
Paltamo

KULJETUSLIIKE
ILKKA SEIKKALA
Liminka

TT-ILMASTOINTI
Varkaus

SPAR-MARKET
Rääkkylä

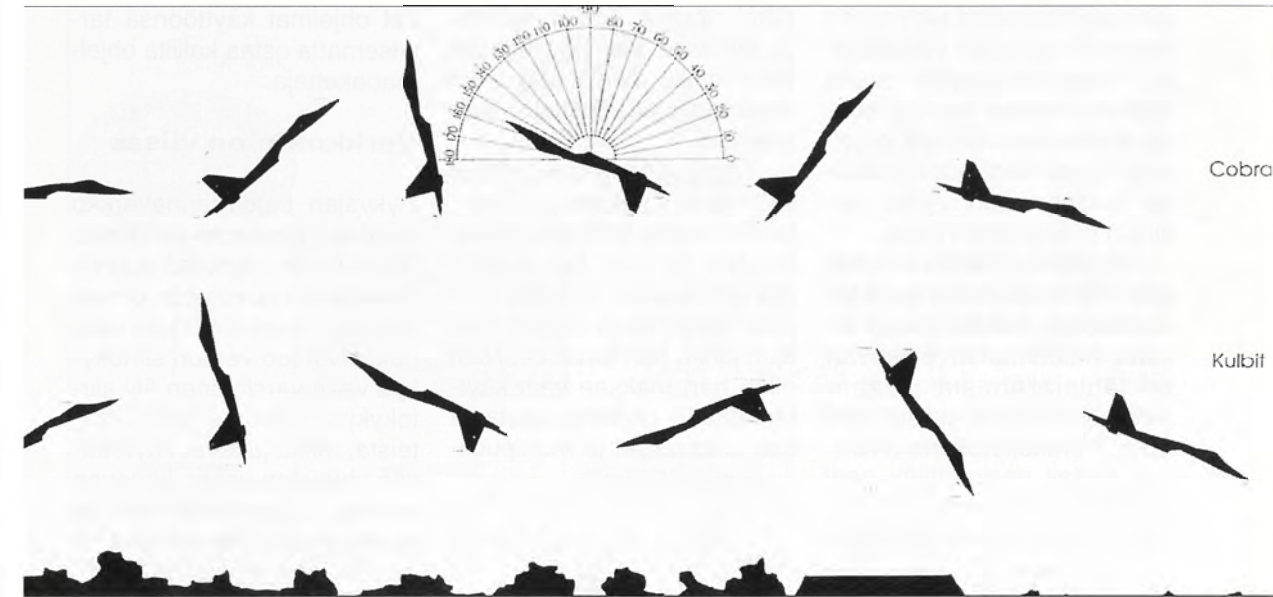
TEKNOHEAT OY
Kangaslampi

RAVINTOLA RAMONA
Ylämylly

JOENSUUN RETKI JA PYÖRÄ
Joensuu

VIINIJÄRVEN
AUTOPELTIKORJAAMO
Viinijärvi

KANTA-PUB
Puolanka



Kuvasarja osoittaa hyvin SU-37:n esittämien temppujen sisällön. Esitys jouduttiin turvallisuus-
syistä toteuttamaan niin kaukana, etteivät toimittajat saaneet valokuvia taaksepäin lentävästä
koneesta.

USKOMATON JUTTU

Kun lehtemme edellisessä numerossa pääsimme lentokoneiden makuun, on tästä aiheesta hyvä jatkaa. Armada-lehden lokakuun numerossa kerrottiin Farnborough 96 ilmaislunäyttelystä, missä esitettiin venäläisellä Su-37 koneella ennennäkemättömiä taitolentoesityksiä.

Ensimmäiseksi Su-37:llä esitettiin Cobraksi nimetty liikesarja. Tässä koneen nokka käännettiin ylös ja sitten aina lähes 160 asteeseen horisonttitasosta. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että kone itse asiassa lensi hetken aikaa takaperin.

Toinen temppu alkoi samaan tapaan kuin Cobra, mutta konetta ei käännettykään takaisin 160 asteen jäl-

keen, vaan se sai kiertää täyden ympyrän pituusakselinsa suhteen. Jälkimmäinen liikesuoritus on saanut nimen Kulbit.

Artikkelin kirjoittaja totesi, että kun venäläinen pilotti Yevgeny Frolov esitti "sydämen pysäyttävät" temppunsa, ei voinut kuin ihmetellä, miksi venäläiset eivät asenna peruutuspeilejä uusiin koneisiinsa.

Onko tällaisilla tempuilla mitään merkitystä taistelutilanteessa? Todennäköisesti ei ole, mutta ne osoittavat kuitenkin sen, että Su-37:llä on sellainen liikehtimiskyky, mikä tulee tuottamaan päänvaivaa läntisille asesuunnittelijoille.

Su-37:n ominaisuudet yhdessä harhautusjärjestelmien kanssa mahdollistavat kriitti-

sessä tilanteessa koneeseen hakupäänsä lukinneiden ohjusten harhauttamisen, koska erittäin suurella nopeudella lentävien ilmasta-ilmaan ohjustenkin kiihtyvyydet ovat rajallisia.

Yvgeny Frolov itse piti aivan varmana asiana sitä, ettei mikään toinen kone pääse hänen ohjaamansa Su-37:n kanssa tilanteeseen, missä tykillä ampuminen olisi mahdollista. ■

Hauki-luokka

RANNIKKOTYKISTÖN YHTEYSALUKSET

**Hauki-luokan kelirikko-
veneiden käyttöönotto saman-
aikaisesti Valas-luokan kans-
sa 1970-luvun lopulla muutti
monella tavalla linnakkeiden
elämää kelirikko- ja talviaika-
na. Monessa paikassa saatiin
ensimmäisen kerran käyt-
töön sellaiset alukset, joilla
kyettiin liikennöimään laitu-
rista laituriin ympäri vuoden.**

Hauki-luokan kelirikko-
veneitä valmistettiin rannikkoty-
kistön käyttöön kahdessa erässä. Vuosina
1978–80 saatiin kuusi venettä ja
vuosina 1992–94 neljä lisää. Näiden lisäksi
valmistettiin vuonna 1985 kaksi Hauki-luo-
kan venettä hinaajiksi merivoimille.

Hauki-luokan veneitä on valmistettu sekä
Turun että Kotkan telakoilla. Vanhemman
sarjan veneet ovat pituudeltaan 14,4 m ja
leveydeltään 7,5 m. Uudemmassa kalustos-
sa vastaavat mitat ovat 15,54 m ja 5,0 m.
Syväys on vanhemmalla kalustolla tyhjänä
1,2 m ja lastattuna 2,2 m sekä uppouma 45
tonnia.

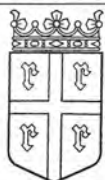
Hieman kookkaammassa uudemmassa
kalustossa syväys on 2,0 m/2,3 m ja uppou-
ma 50 tonnia. Suurin kuljetettava henkilö-
määrä on vanhemmilla veneillä 34 henkeä
ja uudemmilla neljä enemmän.

VARATTU

finnsteve

Finnsteve Oy Ab, Saukonkuja 5, 00180 Helsinki
Puh. 01056560, Telefax (09) 6857253

Finnlines-yhtiö



**Rauman
kaupunki**

FORSSAN LEHTI

Esko Aaltosen katu 2
30100 Forssa
Puh. 03-41 551



LAIHIAN KUNTA

Laihiantie 28, 66400 LAIHIA
Puh. 06-475 0411

KONEPAJA P & K OY

Purutie 47, 33950 Pirkkala
Puh. 03-2650 223
Fax 03-2650 488



Hauki-luokan käyttöönotto paransi oleellisesti linnakkeiden talviliikennettä.

Perää piti jatkaa

Molemman ikäisissä veneissä on kaksi Valmetin dieselmoottoria, joiden tehot ovat 2x125 kW ja 2x153 kW. Näillä ominaisuuksilla ja konetehoilla Hauki-luokalla saavutetaan noin 10 solmun nopeus.

Jäissäkulkukyky on Hauki-luokalla noin 20 cm kiintojäätä. Käytäntö on kuitenkin osoittanut, että uudemmat veneet ovat hieman käyttökelpoisempia vaikeissa jääolosuhteissa ja jäälohkareisessa väylässä ajettaessa.

Näiden kahden eri valmistussarjan välisiin eroihin vaikuttivat käytännön kokemukset. Vanhemmissa veneissä todettiin erityisesti avovedessä ajettaessa, että peräaalto tahtoi nousta takakannelle. Tämän takia uudemmassa sarjassa veneen perää hieman jatkettiin.

Eräänä erityisesti matkustajamukavuuteen vaikuttavana tekijänä muutettiin matkustajatilaa sisäänkäyntiä. Alkuperäisessä sarjassa matkustamoon mentiin veneen perästä hinausokoukun päältä alas jyrkkiä portaita.

Uudemmissa veneissä ohjaamoja jatkettiin.



SAFT
NIFE

Piispantilankuja 4 02240 Espoo
Puh. 09-881 3033 Fax 09-881 3060



Vanhemman sarjan Hauki-luokan veneissä peräaalto pyrki nousemaan takakannelle.

tiin siten, että matkustajatiilaan päästään kulkemaan veneen sivusta.

Maileja kertyy paljon

Lisäksi nuorempaan sarjaan hankittiin nykyaikaisempi merenkulkuvarustus sekä joystick-ohjaus. Tämä mahdollistaa nopeamman ohjailun ja erityisesti jäissä "heiluttelun", mikä parantaa ominaisuuksia vaikeissa jääolosuhteissa.

Hauki-luokan veneiden käyttö vaihtelee keliolosuhteiden ja kuljetustarpeiden mukaan. Venekohtaiset käyttö-tunnit vaihtelevat ajankohdas-

ta riippuen nollasta aina 400 käyttötuntiin kuukaudessa. Keskimäärin ajettiin vuonna 1995 jokaisella rannikkotykyksien käytössä olevalla Hauki-luokan veneellä 314 tuntia ja 2306 merimailia.

Tyypillisimmin Hauki-luokan veneitä käytetään talviaikaan sellaisissa tilanteissa, missä niillä ajaminen tulee taloudellisemmaksi kuin Valasluokalla. Avovesikautena Hauki-luokkaa käytetään henkilöstön ja tavarankuljetuksiin vain rajoitetusti. Tyypillisiä Hauki-luokan tehtäviä ovat myös maalihinaukset. ■



Hauki-luokka on todettu käyttökelpoiseksi kohtuullisen vaikeisakin talviolosuhteissa.

Merelle!

TAX FREE

**Viipurin risteilyt
Tallinnan risteilyt
Itämeren risteilyt
Tilausristeilyt**

Soita ja tilaa esite!

(05) - 2181 011

KRISTINA CRUISES

Korkeavuorenkatu 2, 48100 Kotka

Rt:n käytössä olevat Hauki-luokan veneet

Havouri (133)	Hauki (232)
Hirsala (235)	Hila (237)
Haruna (238)	Hankoniemi (334)
Hästö (399)	Hakuni (431)
Houtskär (436)	Högsåra (430)

Watercat

ALUMIINIVENEET



G-VEINE

Marine

Alutech Oy Ab

SF-25570 TEIJO, 358-(0)2-7366 566, TELEFAX 358-(0)2-7366 568

KARHUN LIIKENNE OY

92430 Paavola
Puh. 08-276 133

Isosiivo on siivousoalan ammattilainen
Suoritamme mm.

- PERUSPESUT
- VAHAUKSET
- PAINEPESUT
- IKKUNANPESUT
- KOKOLATTIA-MATTOJEN PESUT
- LOPPUSIIVOUKSET
- ERIKOISPALVELUT

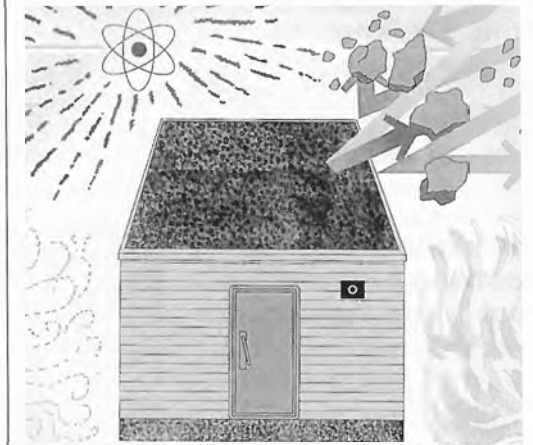
ISOSIIVO OY MERITULLINKATU 11 D, 00170 HELSINKI
PUH. 09-135 4664

FINNOPTA OY

Särkiniementie 5 C 51
00210 HELSINKI
Puh. 09-692 2255

ALGOL

VÄESTÖ-SUOJAT



Valmistaa ja asentaa:
TURVARAKENNE

28400 ULVILA, Peltotie 37
P. 02-5389 320,
F. 02-5383 337

KALLION MAANRAKENNUS KY

Lukkarilankatu 2 B, Kemi
auto 049-392 799



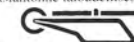
RANNIKKO-SOTILASKOTI-YHDISTYS RY

TELETEKNO

S U U N T O Y H T Y M Ä
PL 60 (Ristipellontie 16) 00390 Helsinki • Puh. 09-396 811

LUOTETTAVAA PALVELUA 35 VUODEN AJAN

Alan vanhimpana yrittäjänä maassamme hoidamme toimeksiantonne taloudellisesti ja turvallisesti



HELIKOPTERIPALVELU OY

Helsinki-Malmin lentoasema, 00700 Helsinki
Puh. 09-61514060, Telefax 09-376 850
Myös Jyväskylän ja Rovaniemen lentoasemat

Timo Kaukoranta

SEA EAGLE

Sotalaivojen taistelukestävyys meritorjuntaohjuksia vastaan on parantunut merkittävästi. Entistä paremmat tutkat, torjuntaohjukset, pikatykit sekä elektronisen sodankäynnin välineet tarjoavat yhä paremman suojan. Englantilainen Sea Eagle meritorjuntaohjus on kehitetty vastaukseksi tähän laivajärjestelmissä tapahtuneeseen muutokseen.



Britannian merivoimien Sea Harrierin asekuormassa Sea Eagle -ohjukset ovat lähinnä koneen runkoa.

Sea Eagle on yksi nuorimmista palveluskäytössä olevista meritorjuntaohjuksista. Sen kehittäminen aloitettiin jo vuonna 1979 ja monien eri kehitysvaiheiden jälkeen ohjus otettiin palveluskäyttöön brittien meri- ja ilmavoimien lentokoneissa vuonna 1986.

Perusratkaisuna on ammu ja unohda-järjestelmä eli kaikki tarvittavat tiedot syötetään ohjuksen tietokoneeseen jo ennen laukaisua eikä sen jäl-

keen tarvitse, eikä edes voi vaikuttaa ohjuksen toimintaan.

Yleisiltä ominaisuuksiltaan Sea Eagle muistuttaa hyvin pitkälle meilläkin käytössä olevaa meritorjuntaohjus m 85:ttä (RBS 15). Hakupään toimintaperiaatteiden perusteella British Aerospace mainostaa Sea Eaglea toisen sukupolven meritorjuntaohjuksena. Yksityiskohtaisia tietoja hakupään toiminnoista ei ole julkaistu, mutta käytössä

ohjus on käytössä Intian ja Pakistanin Jaguaareissa sekä Sea Kingeissä.

Sea Eagle -ohjusten brittiläinen käyttöidea perustuu ohjuksen laukaisemiseen kohteena olevan maalin tutkan keilausalueen ulkopuolelta. Hyökkäystä suorittavat koneet saavat maalinosoituksen joko tiedustelukoneelta tai sitten yksi hyökkäävän osaston koneista nousee tutkaamaan meritilannekuvan.

Jos hyökkäystä toteuttaa vain yksittäinen kone, se nousee ylös ja tutkaa merialueen. Maalihavainnon jälkeen kone laskeutuu maalialuksen tutka-keilan alapuolelle ja siirtyy tutkakatveessa uudelle alueelle, mistä laukaisee ohjuksen.

Kun useamman koneen osasto suorittaa hyökkäyksen, kaikki lähestyvät maali-

osastoa eri suunnilta ja ohjukset laukaistaan käsketyllä tuloajalla. Tällä keinolla pyritään kyllästämään maaliosaston ohjustorjunta.

Sea Eagle -ohjuksen sisällä oleva tietokone mahdollistaa maalin valinnan siten, että ohjus kykenee valitsemaan maaliosastosta sille ennen laukaisua käsketyt yksittäisen aluksen.

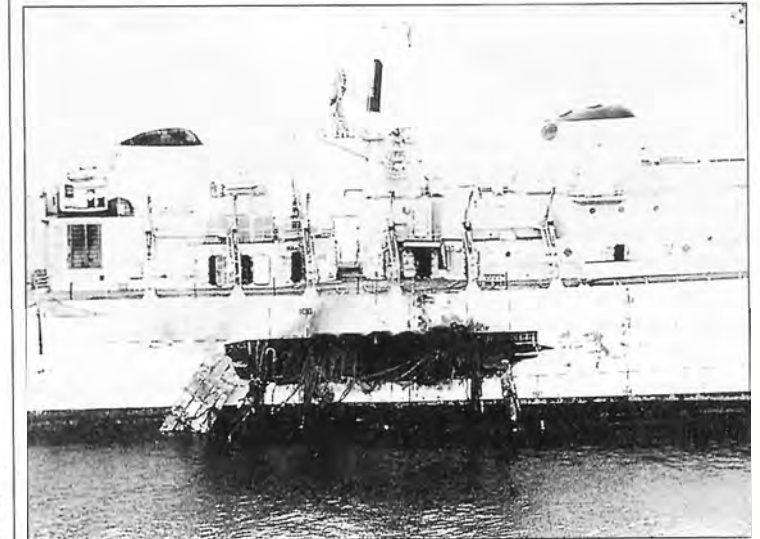
Omien koneiden säästämiseksi Sea Eaglen yli 110 kilometrin kantama mahdollistaa kaikissa tilanteissa ohjuksen laukaisemisen maalin ilmatorjuntajärjestelmien kantaman ja torjunta-alueen ulkopuolelta.

Sea Eagle -ohjuksessa on matkamoottorina sama ranskalainen Microturbo TRI-60 suihkuturbiini, kuin meilläkin käytössä olevassa RBS-

olevien tietojen perusteella voi päätellä Sea Eaglen ja RBS 15:n toimivan lähes samalla tavoin.

Kaukaa ja suojassa

Alunperin Sea Eagle kehitettiin Britannian ilmavoimien Buccaneer-koneita varten. Myöhemmin se on otettu käyttöön sekä laivaston että ilmavoimien Tornado-, Harrier ja Hawk-koneissa sekä Sea King-helikoptereissa. Lisäksi



Vaikka Sea Eagle -ohjuksessa on kantamaa kasvatettu taistelulatauksen massan kustannuksella, sen teho riittää pysäyttämään suurenkin aluksen. Kuvassa koeammunnassa tuhottu 6 800 tonnin entinen ohjushävittäjä HMS Devonshire.



Sea King -helikopterit toimivat Sea Eagle -ohjusten lavetteina. Tyypillisesti ne saavat maalinosoitukset muilta järjestelmiltä.

15:ssä. Suurempi kantama edellyttää Sea Eagle -ohjuksen suurempaa polttoainemäärää sekä pidemmän toiminta-ajan omaavia virtalähteitä.

Kantamaa latauksen kustannuksella

Sea Eaglen hieman suurempi kantama on saatu aikaan tinkimällä taistelulatauksen massasta. Oikeaoppisesti merimaalia vastaan toimivana sen 230 kg:n massa on kyllä riittävä suuremmankin maalin toimintakyvyttömäksi saattamiseen. Taistelulatauksen suunnittelussa on lisäksi pyritty saavuttamaan maalin rakenteiden läpäisy vielä mahdollisimman pienilläkin iskukulmilla.

Ohjuksessa on hakupäänä erittäin tehokas tutka, joka käynnistetään vasta sitten, kun ohjus on sellaisella etäisyydellä maalista, missä

maalialuksen järjestelmien arvioidaan havaitsevan ohjuksen. Tämä hakupään käynnistämistäisyys syötetään ohjukselle ennen sen laukausta.

Marconin valmistaman pulssitutkan erittäin suuri teho ja hakupään muut häirinnäväistöön suunnitellut ominaisuudet kasvattavat oleellisesti ohjuksen osumistodennäköisyyttä nykyaikaisessa taistelu-ympäristössä.

Heti laukaisun jälkeen Sea Eagle laskeutuu pintalento-vaiheeseen (sea skimming mode), mikä mahdollistaa maalialueen lähestymisen tutkakeilojen alapuolella. Haku-



Britanniassa myös Hawk-koneet varustetaan meritorjuntaohjuksilla.

SEA EAGLE

- kantama	> 110 km
- ohjuksen pituus	4,14 m
- ohjuksen massa	3 300 kg
- rungon halkaisija	0,40 m
- siipien kärkiväli	1,20 m
- taistelulatauksen massa	230 kg

päänä toimivan tutkan käynnistettyä ja maaliin lukkiutumisen jälkeen ohjus laskeutuu vielä lähemmäksi meren pintaa. Korkeussuunnassa ohjusta ohjataan Plessey'n valmistamalla radiokorkeusmittarilla.

Kummankaan vaiheen lentokorkeuksia ei ole julkaistu, mutta julkaistuista kuvista voidaan loppulähetymisvaiheen lentokorkeuden arvioida olevan noin viisi metriä.

Ehkä joskus laivallekin

Tarvittavan kantopinta-alan saavuttamiseksi ohjuksen keskiosassa on neljä kolmi-onmuotoista ristisiipeä. Meillä käytössä olevasta meritorjuntaohjuksesta poiketen Sea Eaglen kaikki ohjaussiivekkeet ovat ohjuksen perässä. Tämä aiheuttaa sen, että ohjus tottelee suhteellisen rauhallisesti niin korkeus kuin sivusuunnankin korjauskomen-toja.

Sea Eagle -ohjus tulee säilymään vielä pitkälle ensi vuosituhannele ainakin Britannian laivaston ja ilmavoimien asearsenaalissa. Jo käytössä olevien versioiden lisäksi British Aerospace on ilmoittanut, että sillä on jo valmiiksi suunniteltuna laivaver-sio tästä ohjuksesta. ■

RANNIKON PUOLUSTAJA

-LEHDEN JULKAISIJAYHTEISÖJEN YHTEYSTIETOJA

RANNIKON-PUOLUSTAJAIN KILTA

Jouni Grönroos
Kantokaskenpolku 4 C
02340 Espoo

SUOMENLINNAN RANNIKKOTYKISTÖKILTA

Mika Pyyskänen
Kiiskitie 5 A 8
02170 Espoo

TURUN RANNIKKOTYKISTÖKILTA

Heikki Kiviranta
Lankakatu 15 C 10
20660 Littoinen

HANKONIEMEN KILTA

Pekka Silvast
Niittykatu 12
10900 Hanko

KYMINLINNAN RANNIKKOTYKISTÖKILTA

Esa Terviö
Kotilotie 6
48310 Kotka

MERENKURKUN KILTA

Erkki Salmi
Västervikin huvilatie 4C
65280 Vaasa

SELKÄMEREN RANNIKKOKILTA

Tauno Setälä
Savenvalajanvahe 4 C 25
26100 Rauma

RT-KERHO JOHTORENGAS

Pentti Jänkälä
Teinitie 18 C
00640 Helsinki

RANNIKKO-SOTILASKOTIYHDISTYS

Ulla Varjola
Katajanokankatu 4 D
00160 Helsinki

RANNIKKOTYKISTÖN OPISTOUPSEERIT

Aapo Tokkola
KotRPsto, PL 203
48101 Kotka

RANNIKKOTYKISTÖ-SÄÄTIÖ

Valtuuskunnan puheenjohtaja
Varatoimitusjohtaja
Keijo Tapiovaara
Hallituksen puheenjohtaja
Ev Jorma Vuohelainen
Asiamies
Maj Juha Vuhkonen
PL 919, 00101 Helsinki

RANNIKKOTYKISTÖN UPSEERIYHDISTYS

Puheenjohtaja
Timo Sario
Laajaniityntie 10 F 81
01620 Vantaa

Yhteyshenkilöt

SIRR
kapt Pekka Varjonen
TuRR
kapt Hannu Heinonen
KotRPsto
ylil Jukka Leikos
HanRPsto
maj Kari Valli
VaaRPsto
kapt Vesa Aalto
RtK
maj Hasse Rekola
MpKK
maj Timo Saastamoinen
Killat
maj Eero Sivunen
Johtorengas
kapt Pentti Jänkälä
PERT-os
evl Timo Kaukoranta
Evp-ups
evl Heikki Tiilikainen

Kaveri,



joka ei jätä.